Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1691 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 3 octombrie 1954

IN NUMĂRUL DE AZI:

Să strîngem mai repede recoltele de toamnă!

DE DIMINEAŢA şi pînă seara, troznind sub povara încărcăturii, se îndreaptă spre sate care, căruţe, camioane, purtînd rodul cules de colectivişti, întovărăşiţi şi ţărani muncitori. Cîmpul, înveşmîntat de cîtăva vreme în ruginiu este lucrat şi îşi schimbă iarăşi culoarea. Lanurile de porumb sînt culcate la pămînt. Negrul ogorului se întinde treptat, punînd stăpînire pe cîmpul nemărginit.

Abia s-a terminat o etapă încordată de muncă — recoltarea cerealelor — şi alta la fel de importantă a început. Porumbul, floarea-soarelui, cartofii, bumbacul, rodul muncii fără preget a muncitorilor ogoarelor, aşteaptă să fie cules şi depozitat cît mai grabnic, ca ploile şi vremea rea să nu-l apuce pe cîmp. Aceasta este dealtminteri în interesul ţărănimii muncitoare care a aşteptat plină de speranţe momentul culesului.

Tot acum se pregăteşte şi soarta recoltei anului ce urmează. Se seamănă cereale de toamnă, se pregăteşte terenul pentru culturile de primăvară. Masele de tineri de la sate se avîntă în întrecerea socialistă şi patriotică în cinstea Congresului P.M.R. şi a zilei de 7 Noiembrie. Bogăţia roadelor anului viitor atîrnă de aratul, de îngrăşatul ogoarelor, de lucrarea pămîntului, în toamnă, potrivit regulilor agrotehnice. In acest an s-a dovedit mai mult ca altădată cîtă însemnătate are respectarea indicaţiilor ştiinţei pentru sporirea rodniciei pămîntului, chiar şi atunci cînd condiţiile de climă sînt puţin prielnice. E o învăţătură care dovedeşte cît de justă este prevederea din Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, care arată necesitatea de a se îmbunătăţi în mod hotărît agrotehnica culturii cerealelor, prin introducerea şi respectarea peste tot a regulilor agrotehnice". Este deci în interesul ridicării nivelului de trai al întregului popor muncitor aplicarea întocmai a acestei indicaţii a partidului nostru în aşa fel încît, prin pregătirile ce le facem acum, să asigurăm o recoltă sporită pentru anul următor.

Ploile căzute în ultimul timp sînt un semnal al toamnei care se face tot mai simţită, ele sînt un îndemn de a grăbi recoltarea. Asigurînd umezeala solului, aceste ploi au creat condiţii foarte bune pentru semănatul cerealelor de toamnă. A nu le folosi ar fi o mare greşeală care ne poate aduce pagube.

Se obişnuieşte ca după ce se culege porumbul să se semene grîu. Cei care lucrează pe ogoare au învăţat pe baza propriei experienţe că această rotaţie este prielnică pentru grîu. Ştiinţa confirmă acest adevăr. Se impune, deci, ca recoltarea porumbului să fie grăbită în toată ţara şi, mai ales, în regiunile rămase în urmă. Să fie lăsat liber locul pentru semănat. În momentul de faţă rămînerea în urmă a recoltării porumbului împiedică îndeplinirea planului la arăturile de însămînţare şi la ogoarele de primăvară In regiunile Piteşti, Constanţa, Galaţi, precum şi în altele, multe organizaţii utemiste nu iau în seamă acest fapt. In situaţia existentă obligaţia lor este să mobilizeze întreg tineretul de la sate şi să grăbească recoltarea porumbului. Să nu se considere îndeplinită această sarcină decît atunci cînd recoltarea porumbului va fi terminată. Prezenţa la muncă a tuturor tinerilor colectivişti, adaptarea combinelor pentru strînsul porumbului la gospodăriile de stat, acolo unde există condiţii, stimularea oricărei iniţiative tinereşti — toate acestea au o mare însemnătate în această perioadă.

O mare grijă trebuie să acorde tineretul culesului la timp a bumbacului. Ploaia a întrerupt desfacerea capsulelor bumbacului. Zilele de căldură ce au urmat ploii vor determina deschiderea unui mare număr de capsule. Şi nu numai atît. Peste alte cîteva zile va începe perioada grea de recoltare a bumbacului.

Anul trecut organizaţiile U.T.M. au izbutit să antreneze mulţi tineri la strînsul bumbacului, dînd uneori ajutor simţitor gospodăriilor de stat. Anul acesta nevoile sînt şi mai mari. Pentru un randament superior este necesar să se extindă folosirea metodei comsomolistei Bastia Baghirova la stringerea recoltei de bumbac.

Nu poate fi trecută cu vederea nici însemnătatea recoltării celorlalte culturi, nici muncile de pregătire a seminţelor, de pregătire a inventarului, a maşinilor şi tractoarelor, cu deosebire în regiunile Bîrlad, Cluj, Suceava, Autonomă Maghiară, Iaşi, Hunedoara, regiuni rămase în urmă.

Inceputul toamnei este o perioadă de muncă încordată cînd alături de vîrstnici tinerii muncitori de la sate sînt chemaţi să-şi dăruiască cu elan puterea de muncă, să-şi manifeste din plin simţul gospodăresc, chibzuiala, priceperea, iniţiativa.

E o perioadă în care organizaţiile U T M sînt chemate să ridice munca de educare a tineretului, să sporească combativitatea tinerilor, atît împotriva lipsurilor şi defecţiunilor din muncă, cît şi împotriva feluritelor uneltiri ale duşmanului de clasă, care încălcînd legile, caută să pună piedici luptei noastre pentru strîngerea la timp a recoltei şi pentru pregătirea celei viitoare.

Comitetele regionale şi raionale ale U.T.M. sînt chemate ca, sub conducerea organelor de partid, să lupte pentru grăbirea ritmului de recoltare a culturilor de toamnă şi a pregătirilor recoltei viitoare. Atenţia să fie îndreptată spre ajutorarea efectivă, concretă la faţa locului a organizaţiilor de bază, spre sprijinirea tuturor iniţiativelor tinereşti. A obţine ca tineretul să aducă o contribuţie cît mai însemnată la recoltarea culturilor de toamnă — în aceasta constă una din sarcinile cele mai actuale.

Fier de călcat de voiaj

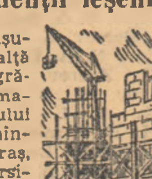

Ministerul Energiei Electrice şi Industriei Electrotehnice a pus de curînd în comerţ, prin magazinul său de prezentare şi desfacere din Bulevardul Magheru, un nou produs deosebit de original şi practic. Este vorba de fierul de călcat de voiaj cu multiple întrebuinţări, produs al fabricii „Electroaparataj" din Capitală. De dimensiuni mici, potrivit pentru călătorii, el poate fi adaptat numai printr-o simplă mînuire la orice tensiune de curent: 110—120 v., 150 v., şi 220 v.

Ajuns în camera sa de la hotel, voiajorul îşi va călca hainele, iar de va întoarce fierul de călcat prin răsturnare, îşi va putea face o omletă pe plita încinsă. De asemenea, maşina are adaptat un dispozitiv pentru încălzirea rapidă a fierului pentru coafat părul.

Toate aceste întrebuinţări, calitatea materialelor, atenţia cu care a fost lucrat, precum şi preţul accesibil, fac din acest fier electric un obiect comod şi folositor.

Pentru studenţii ieşeni

Spre marginea Iaşului, pe Copou, se înalţă în mijlocul unei grădini, clădirea albă, majestoasă, a Institutului Agronomic — o mîndrie a bătrînului oraş, vestit centru universitar. Ca şi clădirea Institutului de Planificare şi multe alte construcţii noi ce s-au ridicat în vechiul oraş, Institutul Agronomic este o realizare a regimului nostru democrat-popular. Sînt prevăzute încă o serie de lucrări care vor îmbunătăţi condiţiile de trai ale studenţilor.

S-a început de curînd construcţia a trei corpuri de clădiri construite pe locul viran din faţa Institutului Agronomic. Ele vor cuprinde 720 de camere cu tot confortul, săli de lectură, club, bibliotecă etc. Pe acest şantier Întreprinderea de construcţii nr. 141 a introdus maşini şi sisteme mecanizate de lucru care vor grăbi ritmul lucrărilor.

TELEGRAME

Vicepreşedintelui Consiliului de Miniştri

general de armată EMIL BODNĂRAŞ

ministrul Forţelor Armate ale R. P. R.

Stimate tovarăşe ministru, vă rog să primiţi felicitări cordiale cu prilejul sărbătoririi Zilei Forţelor Armate ale Republicii Populare Romîne şi cele mai bune urări de succese în opera de întărire a puterii de luptă a Armatei Populare Romîne.

N. BULGANIN

Vicepreşedintelui Consiliului de Miniştri

general de armată EMIL BODNĂRAŞ

ministrul Forţelor Armate ale R. P. R.

Armata Populară Romînă este apărătoarea fermă a construcţiei socialiste şi a cauzei păcii. Cu ocazia Zilei Forţelor Armate ale R.P.R., vă transmit, în numele Armatei Populare Chineze de Eliberare, atît dv. cît şi tuturor ostaşilor Armatei Populare Romîne, călduroase felicitări.

PIN DE-HUAI
ministrul Apărării Republicii Populare Chineze

In cinstea Congresului al II-lea al P. M. R. şi a zilei de 7 Noiembrie

SPRE NOI SUCCESE IN INTRECERE

★

Primele realizări

GALAŢI (de la corespondentul nostru).

Au trecut doar cîteva zile şi angajamentele tinerilor de la atelierele C.F.R. „Griviţa Roşie"-Galaţi au început să prindă viaţă.

Peste cîteva zile, tinerii care lucrează în secţia bunurilor de larg consum, vor termina cele 50 de sobe-masă pentru gătit.

Cei de la cazangerie au lucrat pînă acum 88 căzănele pentru sobe. De asemenea, după pornirea întrecerii, 220 cazane şi 600 ligheane au fost lucrate aci în întregime, rămînînd doar ca ele să fie lipite. O contribuţie de seamă o aduc utemiştii Gheorghe Iana, Gheorghe Mâncaş şi alţii.

Contul de economii al celor de pe locomotiva 1.501.04

CRAIOVA (de la corespondentul nostru.

Tinerii feroviari de la Depoul de locomotive Turnu-Severin sînt hotărîţi ca în cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului să obţină însemnate economii.

Astfel, echipa de muncitori care deserveşte locomotiva cu seria 1 501.04, condusă de tovarăşul Mihai Stănică, s-a angajat să realizeze economii de 30 tone combustibil şi să remorcheze regulat toate trenurile.

De asemenea tînărul mecanic Zaharia Nicolae şi-a luat angajamentul ca împreună cu echipa de pe locomotiva pe care o deserveşte să economisească 20 tone combustibil.

Intr-o cooperativă din Salonta

ORADEA (de la corespondentul nostru).

Întrecerea socialistă care a cuprins toate secţiile Cooperativei „Energica" din Salonta îşi arată din plin roadele. Muncitori tineri şi vîrstnici din secţia tinichigerie — condusă de tovarăşul Teodor Szabo — au confecţionat zilele trecute peste prevederi 25.000 bucăţi şnapere pentru noptiere, 2400 bucăţi cleşti de cuie, 300 cazane de rufe şi alte articole de uz casnic, în valoare de 35.983 lei. Muncitorii acestei cooperative desfăşoară o intensă activitate pentru recondiţionarea maşinilor agricole, necesare S.M.T.-urilor, gospodăriilor agricole colective, întovărăşirilor şi ţăranilor muncitori din raion. In atelierele cooperativei au fost reparate astfel 10 semănători mecanice şi alte maşini agricole care vor contribui la desfăşurarea în bune condiţiuni a campaniei agricole de toamnă.

★ ★

IN NUMAI CITEVA ZILE

PITEŞTI (de la trimisul nostru). — In întrecerea socialistă pornită în cinstea Congresului Partidului şi a zilei de 7 Noiembrie, utemiştii din cadrul oficiului II-foraj-Piteşti depun toate eforturile pentru sporirea producţiei de petrol. Tinerii petrolişti sînt în primele rînduri ale întrecerii socialiste. Ei sînt mîndri că oficiul lor a primit de curînd din partea Consiliului Central al Sindicatelor Drapelul Roşu de producţie.

Măreţele evenimente ce se apropie ei le cinstesc prin îndeplinirea angajamentelor luate pentru a da patriei mai mult ţiţei. Brigada de foraj condusă de tovarăşul Ioan Mirea — care a obţinut cel mai mare record republican (7621,42 metri granic lunar) — şi-a luat angajamentul să depăşească norma cu 30% prin aplicarea forajului rapid şi a forajului cu apă. Lucrînd la forarea sondei 252, în timp de 18 ore de lucru, această brigadă a forat peste 100 metri liniari şi a tubat coloana de suprafaţă.

Utemiştii Tudor Dobre, maistru sondor şi Constantin Vlad podar, membri ai acestei brigăzi şi-au întrecut cu mult angajamentele luate. Astfel, în numai 8 ore de lucru ei au avut o depăşire a normelor de 200 la sută în loc de 30 la sută cît s-au angajat. In întregime brigada şi-a depăşit normele de lucru în medie cu 350 la sută. Sondorul şef Ion Dudău a forat împreună cu tovarăşii săi 700 metri în 36 ore.

La sonda 648 — sonda tineretului — din cadrul oficiului I, forajul s-a început cu 6 zile în urmă. Tinerii de aici în frunte cu brigadierul Ion Buligă şi utemistul Ion Petre, luptînd pentru cîştigarea titlului de „cel mai bun tînăr sondor" s-au angajat ca:

- *sonda 648 să fie forată cu 14 zile mai devreme, astfel ca să fie dată producţiei pînă la data de 24 octombrie.*
- *să reducă timpul de extragere şi introducere a garniturii cu 50 la sută.*
- *să îngrijească utilajul în vederea înlăturării accidentelor tehnice şi să facă o economie de 30 litri unsori.*

Incă din primele zile de lucru echipele de sondori s-au întrecut între ele. Echipa condusă de utemistul Tudor Răcăşan, absolvent al unei şcoli medii tehnice „a bătut recordul", cum spun tovarăşii lui de muncă. Ea a forat cu 131 metri mai mult faţă de plan într-un singur schimb, iar echipa utemistului Ion Petre cu 83 metri mai mult faţă de plan.

ZAHAR DIN NOUA RECOLTA DE SFECLA

BIRLAD (De la corespondentul nostru).

Ne găsim în perioada recoltării produselor agricole de toamnă. O serie de întreprinderi a căror materie primă o formează înseşi aceste produse, se pregătesc intens pentru a produce cît mai multe bunuri de larg consum.

La fabrica de zahăr „Tudor Vladimirescu" din Sascut regiunea Bîrlad, paralel cu munca de achiziţionare a sfeclei de zahăr, a fost revizuit întreg utilajul fabricei.

Lucrările necesare au fost terminate complet la data de 15 septembrie. Un aport deosebit de însemnat a fost adus de brigada utemistă nr. 2 de la secţia ateliere care a asigurat la timp toate piesele necesare reparărilor. Utemiştii Gheorghe Corobană, Alexandru Pavel şi Toader Popa, s-au evidenţiat în mod deosebit.

Acum la fabrica de zahăr „Tudor Vladimirescu" din Sascut sînt în curs noi lucrări, care vor duce la o sporire considerabilă a capacităţii de producţie. A fost deja instalat un nou elevator de sfeclă, s-au făcut rame noi la mesele de tăiat sfeclă şi este în curs de instalare un nou evaporativ cu o capacitate mai mare decît cel vechi. Fabrica a fost totodată înzestrată cu noi cărucioare pentru transport. Toate aceste lucrări vor face ca în anul acesta să crească producţia fabricii iar munca muncitorilor de aci să fie mult uşurată.

Paralel cu pregătirea utilajului din fabrică, au fost reparate 30 la sută din locuinţele muncitoreşti, baia a fost revizuită, s-a îmbunătăţit şi cantina care are asigurată aproape întreaga aprovizionare pentru iarnă.

Fabrica a sprijinit 5 familii de muncitori să-şi construiască locuinţe individuale prin împrumuturi. Întregul colectiv al fabricii de zahăr „Tudor Vladimirescu" din Sascut se străduieşte acum să pună la punct ultimele pregătiri (angajarea muncitorilor sezonieri, formarea schimburilor şi a echipelor) pentru ca la 28 octombrie să plece către oamenii muncii, în cinstea Congresului Partidului şi a zilei de 7 Noiembrie, primele lăzi şi saci cu zahăr din noua recoltă.

★

Cuvîntul tineretului

Faţă de angajamentele luate de întreprinderea noastră, ca răspuns la chemarea unor întreprinderi din regiunea Stalin, analizînd posibilităţile şi condiţiile existente în întreprinderea noastră, îndrumaţi şi ajutaţi de organizaţia de partid, tinerii se angajează în cinstea Congresului Partidului şi a zilei de 7 Noiembrie să realizeze:

— 2 motoare prototip de bicicletă.

— 1 tractor (repararea lui generală) cu resurse locale în mod voluntar.

— confecţionarea a 2 pompe de injecţie tip I.A.R.

— introducerea la 5 strunguri a dispozitivului cu desprinderea din mers.

— colectarea a 30.000 kg. metal prin muncă voluntară;

— toate brigăzile şi echipele de tineret vor discuta despre extinderea conturilor colective de economii. De asemenea vor fi deschise conturi de economii pe sectoare de producţie.

— organizarea de cursuri de minim tehnic unde vor fi incluşi 80 tineri.

— antrenarea în întrecerile socialiste a unui număr de 350 tineri, iar în întrecerile pe profesii, a unui număr de 20 strungari, 10 mecanici şi 5 electricieni.

(Din angajamentele comitetului organizaţiei de bază U.T.M. de la întreprinderea metalurgică de utilaj-Medgidia)

Planul lunar va fi îndeplinit mai devreme

TG. MUREŞ. (de la corespondentul nostru).

Întreprinderile forestiere pentru industrializarea lemnului din Tg. Secuiesc şi Lunca Bradului şi-au luat angajamente însemnate. Aşa de pildă, muncitorii de la Tg. Secuiesc s-au angajat să-şi îndeplinească pe luna octombrie planul la toţi indicii şi să realizeze o depăşire a planului de producţie de 10 la sută.

Colectivul de muncitori s-a mai angajat ca prin folosirea raţională a materiilor prime, să facă economii în valoare de 38.000 lei.

Muncitorii tineri şi vîrstnici din Lunca Bradului sînt hotărîţi ca începînd din ziua de 28 octombrie să dea cherestea în contul zilei de 7 Noiembrie 1954.

Prin utilizarea raţională a consumului specific se va realiza pînă la 30 octombrie o economie la materia primă în valoare de 12.000 lei.

Adunarea festivă cu prilejul Zilei Forţelor Armate ale R. P. R.

Cu prilejul sărbătoririi Zilei Forţelor Armate ale R.P.R. şi împlinirii a 11 ani de cînd au luat fiinţă primele unităţi ale Armatei noastre Populare, sîmbătă seară a avut loc în Capitală, în sala Teatrului C.C.S., o adunare festivă.

La adunare au luat parte general de armată Emil Bodnăraş, general locotenent Al. Drăghici, Mihail Dalea, Dumitru Petrescu, acad. Prof. dr. C. I. Parhon, Mihai Mujic, general maior Ion Vinţe, membri ai guvernului, generali şi ofiţeri ai Forţelor noastre Armate, reprezentanţi ai organizaţiilor obşteşti, oameni ai muncii.

A luat parte general locotenent D. I. Smirnov, ataşat militar al U.R.S.S. la Bucureşti.

Au luat de asemenea parte membri ai Ansamblului Artistic al Armatei Populare Chineze de Eliberare în frunte cu generalul Cen I, conducătorul Ansamblului.

Adunarea a fost deschisă de general locotenent Leontin Sălăjan, prim locţiitor al ministrului Forţelor Armate.

Despre însemnătatea Zilei Forţelor Armate ale R.P.R. a vorbit general locotenent Gh. Ştefănescu, locţiitor al ministrului Forţelor Armate.

A urmat un concert festiv prezentat de Ansamblul de cîntece şi dansuri al Forţelor Armate ale R.P.R.

Cuvîntarea rostită de general-locotenent Gh. Ştefănescu

Poporul romîn şi militarii Armatei noastre Populare sărbătoresc astăzi „Ziua Forţelor Armate ale R.P.R.". Această mare sărbătoare militară şi populară constituie o minunată manifestare a dragostei cu care oamenii muncii din patria noastră înconjoară armata populară — apărătoarea sigură a cuceririlor revoluţionare — o strălucită manifestare a unităţii indestructibile dintre armată şi popor.

Ziua de 2 octombrie are pentru poporul romîn o profundă semnificaţie. La 2 octombrie 1943, Guvernul Uniunii Sovietice a aprobat cererea de a se forma pe teritoriul U.R.S.S. unităţi militare de voluntari care să lupte alături de glorioşii ostaşi sovietici, pentru eliberarea patriei noastre, pentru victoria definitivă asupra hitleriştilor. Astfel, s-a constituit pe pămîntul Uniunii Sovietice, Divizia de voluntari „Tudor Vladimirescu", al cărui drum glorios de luptă, alături de neînvinsele unităţi sovietice, constituie o mîndrie patriotică pentru poporul nostru.

Pilda măreaţă de înaltă principialitate politică dată de Uniunea Sovietică, care n-a confundat niciodată clica de trădători fascişti ce guverna Romînia cu poporul romîn, a făcut ca în inimile oamenilor muncii din ţara noastră să se nască un sentiment de veşnică recunoştinţă şi stimă faţă de poporul sovietic.

Întorcînd armele împotriva cotropitorilor fascişti, ostaşii armatei noastre, luptînd alături de vitejii ostaşi sovietici pentru eliberarea patriei noastre şi înfrîngerea fascismului, au înscris o pagină nouă, glorioasă, în istoria poporului romîn. Luptele duse în comun de ostaşii romîni alături de ostaşii sovietici au făcut ca firul secularei frăţii de arme romîno-ruse să fie reluat, punîndu-se bazele de nezdruncinat frăţiei de arme dintre armata romînă şi armata sovietică.

Prietenia dintre poporul romîn şi marele popor sovietic a devenit pentru noi bunul cel mai de preţ, garanţia sigură a succesului construirii socialismului în patria noastră.

În condiţiile eliberării ţării noastre, oamenii muncii din Romînia, conduşi de Partidul Comunist Romîn, au doborît de la putere pe moşieri şi capitalişti şi au instaurat puterea populară.

În faţa tînărului nostru stat s-a ridicat necesitatea creării unei armate de tip nou, devotată trup şi suflet poporului muncitor, gata oricînd să apere cuceririle revoluţionare, să garanteze liniştea şi pacea, atît de necesare muncii paşnice constructive.

Învăţînd din bogata experienţă a Uniunii Sovietice în făurirea primei armate a muncitorilor şi ţăranilor eliberaţi, Partidul Muncitoresc Romîn a creat Armata Populară, mîndrie a întregului popor muncitor.

Ofiţerii armatei noastre sînt recrutaţi din rîndurile oamenilor muncii de la oraşe şi sate şi au aceleaşi interese de clasă ca şi soldaţii pe care îi comandă. Relaţiile dintre militarii noştri de orice grad se bazează pe o înaltă principialitate, pe o disciplină militară fermă şi pe simţul răspunderii personale pentru apărarea patriei.

Armata noastră Populară este continuatoarea celor mai glorioase tradiţii din istoria poporului romîn. Ea se deosebeşte fundamental de armatele burgheze, instrumente de cotropire şi de subjugare a altor popoare. Armata noastră slujeşte celei mai nobile cauze, cauza apărării vieţii libere şi fericite a poporului nostru, cauza construirii socialismului.

Izvorul principal al tăriei armatei noastre este legătura de nezdruncinat cu poporul, pe care îl slujeşte cu devotament.

Armata noastră Populară îşi trage tăria din trăinicia şi viabilitatea regimului democrat-popular, a cărui temelie este alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare.

Unind în rîndurile ei pe fiii oamenilor muncii de la oraşe şi sate, indiferent de naţionalitate, şi învăţîndu-i să simtă fiecare răspunderea pentru întărirea capacităţii de apărare a patriei, Armata noastră este în acelaşi timp o minunată şcoală de educaţie cetăţenească şi patriotică.

Armata Republicii Populare Romîne urmînd pilda invincibilei Armate Sovietice pune la baza pregătirii de luptă ştiinţa militară sovietică, ştiinţa de a cuceri victoria.

Soldaţii, sergenţii, ofiţerii şi generalii Forţelor noastre Armate sînt conştienţi că slujesc o cauză înaltă. Această conştiinţă îi însufleţeşte în întreaga lor activitate, le întăreşte devotamentul nemărginit faţă de patrie şi hotărîrea nestrămutată de a nu-şi precupeţi nici sîngele şi nici viaţa pentru apărarea păcii, a muncii paşnice, constructive, a poporului romîn.

Militarii armatei noastre, alături de întregul popor muncitor, sînt hotărîţi să păzească ca lumina ochilor prietenia cu Uniunea Sovietică. Dorinţa lor vie este să întărească necontenit frăţia de arme romîno-sovietică, să înveţe din experienţa glorioşilor ostaşi şi ofiţeri ai marelui stat socialist.

Oamenii muncii din ţara noastră se pregătesc să întîmpine al II-lea Congres al P.M.R. Ei dau un nou avînt întrecerii socialiste şi patriotice pentru sporirea producţiei industriale şi agricole, exprimîndu-şi astfel încrederea nestrămutată în partidul clasei muncitoare, în care văd pe conducătorul de nădejde pe calea făuririi unei vieţii din ce în ce mai fericite.

La rîndul lor ostaşii şi ofiţerii armatei noastre întîmpină Congresul partidului obţinînd noi succese în pregătirea de luptă şi politică, întărind disciplina militară fermă.

Ziua Forţelor Armate ale R.P.R. este sărbătorită anul acesta în condiţiile intensificării luptei pentru pace a popoarelor. în condiţiile creşterii continue a influenţei şi prestigiului marelui lagăr al păcii şi democraţiei, în frunte cu marea Uniune Sovietică, în lupta pentru destindere în relaţiile internaţionale.

Apariţia noii puteri mondiale — China populară — cu un popor de 600 milioane de oameni a întărit considerabil forţa lagărului păcii.

Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară duc o politică fermă de pace şi colaborare internaţională în vederea slăbirii continue a încordării în relaţiile internaţionale.

Republica Populară Romînă, ca şi celelalte ţări ale lagărului democrat, consideră că principiul posibilităţii coexistenţei paşnice a celor două sisteme şi metoda tratativelor dau putinţa rezolvării paşnice a oricăror litigii între state în interesul menţinerii păcii.

Dar, contrar politicii de pace pe care o duc ţările lagărului democratic, cercurile agresive imperialiste, în frunte cu cele americane, continuă să intensifice pregătirile de război, înjghebează tot felul de pacte şi organizaţii agresive şi grăbesc refacerea Wehrmachtului hitlerist — căruia îi rezervă rolul principal în războiul pe care-l pregătesc împotriva Uniunii Sovietice şi a ţărilor de democraţie populară. Politica aceasta este condamnată de opinia publică mondială.

Cererea pe care guvernul romîn a adresat-o celei de a 9-a sesiuni a O.N.U. ca Romînia să intre în O.N.U. ca stat suveran şi iubitor de pace se bazează pe un drept legitim al statului nostru. Nimeni nu poate contesta că Romînia îndeplineşte toate condiţiile pe care Charta O.N.U. le reclamă în legătură cu primirea de noi state membre în O.N.U.

Partidul şi guvernul Republicii noastre democrat-populare duc o politică fermă de pace, luînd în acelaşi timp măsuri de întărire a statului nostru democrat-popular, a capacităţii de apărare a patriei noastre. Noi nu avem nici un drept să uităm că cercurile agresive se străduiesc să menţină şi să adîncească încordarea internaţională, uneltesc în vederea unui nou război îndreptat împotriva ţărilor lagărului democratic. De aceea, întărirea vigilenţei de masă a poporului nostru, întărirea statului nostru democrat-popular şi a capacităţii sale de apărare constituie o sarcină principală a poporului romîn. Conştienţi că servind în rîndurile Armatei Populare slujesc cauzei păcii şi fericirii poporului, soldaţii, sergenţii, ofiţerii şi generalii muncesc neobosit pentru a-şi ridica şi mai mult pregătirea lor militară, pentru întărirea disciplinei şi ordinei, a vigilenţei revoluţionare, dornici să răspundă cu cinste grijii şi încrederii pe care le-o acordă poporul nostru, partidul şi guvernul R.P.R.

Viața U. T. M.

PROBLEMELE PRODUCȚIEI ÎN DISCUȚIA ADUNĂRII UTEMISTE

În cinstea zilei de 23 August întreprinderea regională de transporturi Auto-Cluj a primit drapelul C.C.S. de întreprindere fruntașă pe țară. Lucrul acesta ne-a bucurat pe toți.

La noi în întreprindere lucrează mulți tineri și fără îndoială că ei au adus un aport însemnat la obținerea drapelului. Am avut brigăzi fruntașe ca cea condusă de tovarășul Vereș Dionisie și mulți tineri fruntași în cadrul întrecerii socialiste. Cu toate acestea, în munca unor brigăzi utemiste și a unor tineri antrenați în întrecere au existat multe deficiențe. Iată un caz. Brigada tovarășului Vereș și-a luat de nenumărate ori angajamentul să mărească producția și să îmbunătățească calitatea produselor. Aceste angajamente însă nu au fost urmărite cu atenție nici de către noi, nici de către comitetul sindical. De asemenea brigada condusă de tov. Vereș a fost antrenată în întrecere cu brigada de întreținere de la garajul II și iarăși rezultatele nu au fost urmărite cu regularitate.

Așa se făcea că noi nu știam concret cum își îndeplinesc aceste brigăzi angajamentele, care sînt rezultatele muncii lor. În întrecerea socialistă mulți tineri erau încadrați formal, lucru care a făcut ca unii dintre ei să uitau după cîteva zile că sînt în întrecere.

Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea U.T.M. arată că în activitatea organizațiilor U.T.M. există mult formalism și superficialitate în antrenarea tineretului în producție. Aceste lipsuri existau și în întreprinderea noastră. Trebuia făcut ceva pentru ca această stare de lucruri să fie lichidată. După ce am studiat cu atenție Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea U.T.M. și documentele Conferinței pe țară a U.T.M. ne-am gîndit într-o ședință de comitet, că lucrul cel mai bun pe care îl avem de făcut este să discutăm aceste probleme cu toți utemiștii.

Așa s-a născut ideea organizării unei adunări generale U.T.M. cu această temă.

În această direcție aș vrea să subliniez și următoarea problemă. Pînă acum temele adunărilor noastre generale le fixam la întîmplare sau mai precis țineam adunări în care făceam „analiza" muncii pe perioada trecută și prelucram sarcinile de viitor. Nu alegeam pentru adunările noastre o temă izvorîtă din noianul de preocupări ale tinerilor, din nenumăratele probleme care frămîntă viața internă a întreprinderii noastre. De aceea multe din adunări nici nu-și prea atingeau scopul. Adunarea de acum însă răspundea frămîntărilor majorității tinerilor, își punea ca obiectiv discutarea și reglementarea unor probleme ca acelea a superficialității și birocratismului existent în antrenarea tinerilor în întrecerea socialistă și a deficiențelor din munca brigăzilor U.T.M.

Ca adunarea să-și atingă într-adevăr scopul nu ne puteam mulțumi numai cu fixarea temei Trebuia să o și pregătim cu multă seriozitate. În primul rînd tinerii trebuiau să știe de această adunare, să cunoască ordinea ei de zi. Pentru aceasta, noi am scos cu cîteva zile înainte o foaie volantă în care am arătat pe larg ce probleme ne propunem să dezbatem în adunarea generală. Și pentru că întreprinderea noastră este împărțită în cinci locuri, membrii comitetului U.T.M au fost repartizați pe fiecare subunitate pentru a discuta cu tinerii în vederea acestei adunări.

Problema mobilizării și pregătirii tinerilor constituie însă numai o latură a pregătirii adunării generale. Cealaltă latură, și nu de mai mică importanță, o constituie pregătirea referatului. Este știut că de felul cum este întocmit referatul, de problemele pe care el le ridică, depinde într-o bună măsură reușita adunării generale. De aceea, noi ne-am gîndit (atunci credeam că facem bine) ca întreg comitetul să se ocupe de această problemă. Am strîns datele necesare, am întocmit referatul consultînd în această direcție și pe unii responsabili de brigadă. Abia în adunare ne-am dat seama că lucrul acesta a fost prea puțin. Trebuia să antrenăm un colectiv mult mai mare de utemiști și tineri care să ajute la pregătirea referatului. Nimeni nu ne-ar fi împiedicat, de pildă, să însărcinăm un responsabil de brigadă sau un inginer tînăr cu întocmirea acestui referat, să-l ajutăm să-și formeze un colectiv de utemiști și tineri care să ajute la întocmirea referatului. În felul acesta referatul ar fi fost mult mai bogat, mult mai interesant. Dar pe viitor așa o să facem.

Și iată că veni și ziua adunării generale. În sală tinerii erau veseli. Rîdeau, glumeau.

S-a citit referatul, s-au pus întrebări și s-a trecut la discuții. Eram emoționați. Partea aceasta a adunării constituie barometrul care ne indică eficacitatea pregătirilor noastre, și-n ultimă instanță — eficacitatea adunării. Tinerii care începuseră să ia cuvîntul ridicau probleme importante. Pe unele dintre ele le cunoșteam și noi, membrii comitetului, pe altele nu. I s-a dat cuvîntul lui Chifor Ion, normator la garajul I Autobuse. Își recunoștea partea lui de vină în faptul că rezultatele brigăzilor nu întotdeauna au fost urmărite și popularizate la timp. Se simțea vinovat. Foarte bine. Pe viitor o să fie mai conștiincios. Apoi ni s-a adresat nouă: „comitetul U.T.M. nu s-a ocupat de brigăzi, nu le-a urmărit activitatea și nu le-a ajutat practic să și-o îmbunătățească". Avea dreptate. Puteam oare să-i reproșăm ceva? Multe brigăzi au fost descompletate, nu au avut program de muncă, iar consfătuirile se țineau numai de formă sau nu se țineau deloc. La sfîrșitul cuvîntului său, el a propus să reînființăm colțurile roșii și graficele brigăzilor. M-am uitat la tovarășii care făceau proiectul de hotărîre. Toate propunerile trebuiau notate clar și concret. Cît mai concret cu putință ca să poată fi studiate și aplicate. Apoi a început să vorbească tehnicianul Cuibuși Valer.

„Brigăzile ar putea da mult mai mult. Băieții sînt de față și pot să spună. Dar ce facem cu materialele? Sînt cazuri destule cînd nu avem materiale și stăm". Mă gîndeam: are și el dreptate. Dar treaba asta nu mai depinde de noi. Ce putem face? Nu putem obliga întreprinderea să scoată piese pe care nici ea nu le are. Sînt și condiții obiective. Printre tineri începură frămîntări. Se auzeau șoapte aprobatoare. Cineva spuse ceva despre D.A.C. Ar fi o idee. Acolo sînt multe mașini stricate, iar piesele lor ne-ar putea folosi. Unele recondiționate, altele așa cum sînt, pentru că multe sînt bune. Prin asta s-ar putea rezolva multe lucruri. Da, da. Cum nu ne-am gîndit pînă acum la D.A.C.? Băieții au dreptate. Trebuie neapărat propus conducerii întreprinderii și organizației de partid lucrul acesta.

În sală era din nou liniște și tinerii ascultau atenți. Vorbea acum tovarășul Gheorghe Gavrilă, directorul tehnic, al întreprinderii noastre. „Faptul că nu există materiale întotdeauna și mai ales la timp, este într-adevăr lipsa conducerii întreprinderii. Voi ați arătat și condițiile obiective și cele subiective care au dus la această lipsă. Propunerea cu D.A.C.-ul, mie mi se pare foarte interesantă și promit să o studiem. Aș vrea să mai ridic cîteva probleme. În primul rînd este vorba de slaba preocupare a voastră, a utemiștilor și tinerilor față de ridicarea nivelului profesional".

Multă dreptate avea și tovarășul Gavrilă. La noi în întreprindere au venit mulți tineri noi care nu au o pregătire suficientă. Dar ce am făcut noi, comitetul U.T.M., pentru ridicarea calificării profesionale a tineretului? Mai nimic. Va trebui să ne gîndim serios la acest lucru. „Și mai este ceva — continuă tov. Gavrilă — calitatea produselor. Cunoașteți și voi cazuri cînd uneori lucrul este dat peste cap". Unii dintre tinerii prezenți în sală își plecară vinovați capul. Le era rușine. Dar nu-i nimic — mă gîndeam — asta o să le ajute. Altădată o să dea lucru de bună calitate.

Au mai luat cuvîntul și alții. Unii au spus lucruri noi, alții au vrut să sublinieze unele probleme „foarte importante" spuse de cei care au vorbit mai înainte...

Lista celor înscriși la cuvînt se terminase. Se dădu citire proiectului de hotărîre. Tinerii erau atenți. Se sintetizau doar dezbaterile noastre din timpul adunării. Se stabilea programul nostru de activitate. Proiectul s-a discutat, a fost completat cu noi propuneri și pus la vot. Odată votat, devenise o hotărîre obligatorie pentru toți utemiștii.

Am hotărît să reorganizăm brigăzile. Trei la număr. Acum sînt reorganizate, iar pe lîngă ele am mai înființat încă patru. Și muncesc mult mai bine ca înainte. Trebuia urmărită mai îndeaproape calitatea produselor. Un post utemist de control putea face multe lucruri în această direcție. S-a hotărît să-l organizăm și acum acționează din plin. S-a trecut în hotărîre sarcina de a folosi și recupera unele piese de la D.A.C. Acum avem mașini reparate cu piese de acolo. Ba am făcut chiar și un motor. Inițiativa s-a dovedit a fi bună. Pentru calificarea tinerilor s-a hotărît o serie de măsuri printre care și ținerea de conferințe tehnice. Și astfel la cabinetul tehnic tinerii au început să se strîngă din ce în ce mai des. Au ascultat conferința tov. Gavrilă Gh. „Uleiurile și teoria ungerii", conferința tov. Mureșeanu Ion despre „Exploatarea auto", o altă conferință adresată în special tinerilor șoferi despre „Tehnica securității conducerii" și altele.

Proiectul de hotărîre întocmit în felul acesta a constituit pentru noi într-adevăr un bun program de activitate. Această adunare, cu toate lipsurile avute atît în pregătirea cît și în desfășurarea ei, ne-a ajutat să îmbunătățim simțitor activitatea organizației noastre U.T.M. în domeniul antrenării mai active a tineretului în producție.

ION LAPUȘEANU
membru în comitetul organizației de bază U.T.M. de la întreprinderea regională de transporturi Auto-Cluj

---

Darea de seamă publică a delegației A.R.L.U.S. care a vizitat Uniunea Sovietică

Sîmbătă seara, la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice din str. Batiștei, membri ai delegației A.R.L.U.S. care au vizitat de curînd Uniunea Sovietică, au făcut dări de seamă asupra acestei vizite. A asistat un mare număr de oameni ai muncii, muncitori, funcționari, oameni ai științei, artei și culturii, studenți, elevi etc.

A fost de față E. N. Tihonov, reprezentantul permanent al VOKS-ului în R.P.R.

După cuvîntul introductiv rostit de tov. N. Teșa, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S., au luat cuvîntul: acad. I. S. Gheorghiu, membru în Prezidiul Academiei R.P.R., director al Institutului de Energetică al Academiei R.P.R., care a condus delegația, compozitorul Matei Socor, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S., membru corespondent al Academiei R.P.R., maestru emerit al artei din R.P.R., prof. univ. Mihai Manoliu, secretar al Consiliului Central ASIT, și pictorul Octavian Angheluță, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat.

Vorbitorii au înfățișat aspecte din uriașa activitate pe tărîm științific, industrial, agricol, artistic, ce se desfășoară în marea Țară a Socialismului, subliniind bogatele învățăminte pe care le-au cules din această călătorie și din contactul cu oamenii de știință și artă din U.R.S.S. Expunerile au fost călduros aplaudate.

(Agerpres)

De la Direcția Generală a Miliției

Direcțiunea Generală a Miliției aduce la cunoștință că la data de 15 octombrie 1954 va începe pe întreg teritoriul R.P.R. verificarea tehnică a autovehiculelor, tractoarelor rutiere și motocicletelor.

Autovehiculele supuse verificării tehnice vor fi prezentate la comisiile organizate pe lîngă Direcțiile Milițiilor de regiuni, unde sînt înscrise în circulație.

Autovehiculele aflate în misiune în alte regiuni se vor prezenta la verificare în fața comisiilor organizate pe lîngă Direcția Miliției regiunii în raza căreia se găsesc.

Neprezentarea la verificare a autovehiculelor, tractoarelor rutiere și motocicletelor atrage sancționarea proprietarilor sau deținătorilor acestora în conformitate cu prevederile art. 19 din Decretul nr. 143/1952.

A 5-a aniversare a Republicii Populare Chineze

Cuvîntarea tovarășului Gh. Apostol la ședința solemnă de la Pekin

PEKIN 1 (Agerpres). — Luînd cuvîntul la ședința solemnă consacrată celei de a 5-a aniversări a constituirii Republicii Populare Chineze, tov. Gh. Apostol, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, conducătorul delegației guvernamentale a Republicii Populare Romîne, a rostit următorul cuvînt de salut:

Dragi tovarăși și prieteni,

Din însărcinarea Guvernului Republicii Populare Romîne și a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, delegația guvernamentală romînă are cinstea să transmită marelui popor chinez, Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze, Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez și personal tovarășului Mao Țze-dun, Președintele Republicii Populare Chineze, cel mai iubit fiu al poporului chinez, un fierbinte salut frățesc cu prilejul celei de a 5-a aniversări a întemeierii Republicii Populare Chineze. Poporul romîn își exprimă prin noi adînca bucurie de care este însuflețit la sărbătorirea acestui măreț eveniment, care a deschis poporului chinez drumul spre construirea unei vieți noi, fericite și a înscris în istoria omenirii o pagină de însemnătate mondială. Prin victoria revoluției populare, poporul chinez, sub conducerea Partidului Comunist Chinez în frunte cu tovarășul Mao Țze-dun, a sfărîmat pentru totdeauna jugul imperialismului, feudalismului și capitalului birocratic care stăpîneau și țineau marea, frumoasa și bogata Chină într-o stare de înapoiere și întuneric. China a devenit dintr-o țară semicolonială și dependentă, un stat puternic, independent și suveran. Victoria revoluției populare chineze a dat un nou și puternic avînt luptei antiimperialiste de eliberare națională a popoarelor înrobite din Asia și de pe alte continente. Agresorii imperialiști nu mai pot să înrobească nepedepsiți popoarele Asiei. Datorită alianței trainice dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare și marii uniri a întregului popor în Frontul Democrat Popular, harnicul și talentatul popor chinez, sub conducerea clasei muncitoare, a refăcut economia țării ruinată de jaful imperialist și de anii îndelungați de război și, printr-un entuziasm general de muncă creatoare, înfăptuiește cu succes primul plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale.

Adoptarea de către Adunarea reprezentanților populari din întreaga Chină a primei Constituții democratice din istoria Chinei, consfințește cuceririle poporului în construcția economică și politică a statului său democrat popular și exprimă voința sa nestrămutată de a-și transforma patria într-un mare stat socialist. Însuflețit de această măreață năzuință, poporul chinez, strîns unit sub conducerea înțeleaptă a Partidului său Comunist, constituie o forță pe care nimeni și nimic nu o poate opri din drumul său istoric. Lupta hotărîtă a Chinei populare împotriva uneltirilor și agresiunilor imperialiste, lupta ei pentru apărarea și independența Coreei democrate, aportul adus la restaurarea păcii în Indochina, politica ei consecventă pentru micșorarea continuă a încordării în relațiile internaționale și stabilirea de raporturi normale între toate statele indiferent de regimul lor social, arată rolul de mare putere mondială al Republicii Populare Chineze și constituie o contribuție esențială la cauza păcii și securității popoarelor din Orient și din întreaga lume. Marea prietenie și alianța de neclintit dintre Uniunea Sovietică și China populară, unirea frățească dintre toate țările lagărului păcii, democrației și socialismului constituie bastionul de neînvins și cea mai înaltă cucerire a popoarelor iubitoare de pace și progres. Împreună cu întreaga omenire progresistă, poporul romîn se bucură din toată inima de marile victorii ale poporului chinez frate, așa cum se bucură de propriile sale victorii. Poporul romîn a suferit și el jugul greu al imperialismului cotropitor. Victoria istorică a Uniunii Sovietice asupra fascismului și eliberarea Romîniei au creat condițiile ca poporul romîn, condus de Partidul Comunist Romîn, să-și ia soarta în propriile sale mîini, să sfărîme definitiv dominația imperialistă, să instaureze regimul de democrație populară și să treacă cu succes la construirea socialismului. În timpul puterii populare, datorită elanului creator al oamenilor muncii de la orașe și sate, datorită ajutorului frățesc al Uniunii Sovietice și colaborării cu țările de democrație populară, Romînia a făcut pași mari înainte în construcția socialistă a țării. Producția industrială a depășit în 1953 de 2,5 ori producția din 1938, a apărut și crește continuu sectorul socialist în agricultură, înfloresc și se dezvoltă artele, știința și literatura.

Partidul Muncitoresc Romîn și Guvernul Republicii Populare Romîne mobilizează toate forțele creatoare pentru lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii și pentru dezvoltarea producției de larg consum, în interesul creșterii tot mai mari a bunăstării poporului. Poporul romîn, care nutrește stimă și dragoste frățească pentru poporul chinez, îi urează călduros deplin succes în realizarea mărețelor sale țeluri de construire a marii lui patrii socialiste și îi dorește bunăstare și fericire.

Sîntem încredințați că țările noastre, călăuzite de principiul întăririi continuie a prieteniei și colaborării frățești dintre țările marelui lagăr al păcii, democrației și socialismului în frunte cu U.R.S.S își vor strînge și își vor dezvolta tot mai mult legăturile multilaterale ce le unesc, în folosul cauzei comune.

Să trăiască și să înflorească prietenia de nezdruncinat dintre poporul romîn și marele popor chinez!

Trăiască marele popor chinez, făuritorul Chinei noi!

Trăiască Republica Populară Chineză liberă și independentă!

Trăiască Consiliul de Stat al Republicii Populare Chineze!

Trăiască eroicul Partid Comunist Chinez, îndrumătorul și conducătorul poporului chinez pe drumul luminos al socialismului, și Comitetul său Central!

Trăiască conducătorul iubit al poporului chinez, tovarășul Mao Țze-dun!

Trăiască lupta popoarelor pentru triumful cauzei păcii în întreaga lume și pentru progresul omenirii!

Recepția de la Ambasada R. P. Chineze din Moscova

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS transmite: La 1 octombrie, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Chineze în U.R.S.S., Cian Ven-tian, a oferit o recepție cu prilejul sărbătorii naționale a Chinei — cea de a 5-a aniversare a proclamării Republicii Populare Chineze.

La recepție au participat conducători ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și ai Guvernului Sovietic: K. E. Voroșilov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov; M. P. Tarasov, M. D. Ciubinidze, vicepreședinți ai Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.; I. F. Tevosian, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.; miniștri ai U.R.S.S.: S. A. Akopov, S. F. Antonov, P. I. Antropov, N. K. Baibakov, V. G. Bakaev, I. A. Benediktov, B. P. Bescev, K. P. Gorșenin, P. V. Dementiev, N. A. Digai, V. G. Javoronkov, A. G. Zverev, A. A. Ișkov, I. G. Kabanov, N. S. Kazakov, V. D. Kalmikov, A. I. Kozlov, I. K. Koziulia, L. R. Kornieț, A. I. Kostousov, I. A. Lihacev, P. F. Lomako, E. S. Novoselov, I. I. Nosenko, A. S. Pavlenko, P. I. Parșin, N. S. Rijov, S. M. Tihomirov, D. F. Ustinov, Z. A. Ṣaṣkov; A. M. Vasilevski, V. D. Sokolovski, mareșali ai Uniunii Sovietice; A. N. Nesmeianov, președintele Academiei de Științe a U.R.S.S.; A. A. Volin, președintele Tribunalului Suprem al U.R.S.S.; L. N. Soloviov, vicepreședinte al C.C.S. din U.R.S.S.; A. N. Șelepin, secretar al C.C. al U.T.C.L. din U.R.S.S.; N. G. Palgunov, conducător responsabil al agenției TASS; V. P. Moskovski, redactor șef al ziarului „Krasnaia Zvezda"; B. S. Burkov, redactor șef al ziarului „Trud", I. A. Kairov, ministrul Învățămîntului al R.S.F.S.R.; G. P. Kosiacenko, vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării al U.R.S.S.; locțiitori ai miniștrilor ai U.R.S.S.: S. A. Borisov, I. G. Bolșakov, K. K. Vinogradov, A. A. Gromîko, V. F. Garbuzov, V. A. Gonciarenko, I. D. Goțiridze, V. A. Zorin, G. A. Karavaev, S. V. Kaftanov, V. V. Kuznețov, M. A. Kuzmin, A. S. Kuzmici, P. N. Kumikin, A. N. Kurșev, I. I. Lebed, M. A. Leseciko, V. V. Mațkevici, V. A. Nikiforov, D. V. Pavlov, N. F. Pesceanîi, D. A. Rijkov, I. F. Semiciastnov, K. I. Sergheiciuk, V. N. Stoletov, M. V. Hrunicev, A. I. Șahurin; mareșalul aviației P. F. Jigarev, mareșalul aviației N. S. Skripko; generalii de armată K. S. Moskalenko, V. V. Kurasov, M. S. Malinin; generalul-colonel F. F. Kuznețov; V. G. Iakovlev, prim vicepreședinte al Conducerii V.O.K.S.-ului; N. V. Popova, președinta Comitetului antifascist al femeilor sovietice; A. S. Gundorov, președintele Comitetului slav din U.R.S.S.; A. F. Gorkin, locțiitor al secretarului Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.: A. P. Volkov, președintele Sovietului regional Moscova de deputați ai oamenilor muncii; N. I. Bobrovnikov, vicepreședinte al Sovietului din Moscova; generalul-maior I. S. Kolesnikov, comandantul orașului Moscova; funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., Ministerul Comerțului Exterior, Ministerul Apărării al U.R.S.S., Ministerul Culturii al U.R.S.S., reprezentanți ai vieții publice, inovatori din industria Moscovei, oameni ai științei și artei, corespondenți ai presei sovietice și străine.

Din partea chineză au participat la recepție consilierii ambasadei Ven Nin, Siui Te-min, Li Tao, consilierii comerciali Liu Fan, Siui Da-șen, locotenent-colonelul Și Sia, adjunct al atașatului militar, și funcționari superiori ai ambasadei R. P. Chineze la Moscova.

Printre oaspeți au fost de asemenea ambasadorii extraordinari și plenipotențiari: M. Ohn (Uniunea Birmană), Lim He (Republica Populară Democrată Coreeană), Nguen Long Bang (Republica Democrată Vietnam), W. Lewikowski (Republica Populară Polonă), J. Vosahlik (Republica Cehoslovacă), E. T. de Mattos (Olanda), D. Adilbiș (R. P. Mongolă), D. Vidici (Republica Populară Federativă Iugoslavia), R. Appelt (Republica Democrată Germană), W. Hayter (Marea Britanie), K. T. Lukanov (Republica Populară Bulgaria), Subandrio (Republica Indonezia), S. Eliașiv (statul Israel); trimișii extraordinari și miniștri plenipotențiari: R. Blum (Luxemburg), O. Gartz (Finlanda), F. El. Hani (Siria); însărcinați cu afaceri ad-interim: S. Ekeland (Norvegia), M. Ahmad (Pakistan), I. Kovacs (Republica Populară Ungară), S. Hairo (Republica Populară Albania), Abdul Kaium (Afganistan), Ș. Ducu (Republica Populară Romînă), S. Eiler Șelpin (Suedia), P. N. Kaul (Republica India), J. de Stoutz (Elveția), G. Larsen (Danemarca), precum și alți membri ai ambasadelor și legațiilor străine.

La recepție au participat de asemenea R. Sanusi, șeful delegației economice a Republicii Indonezia; Țerendorj, șeful delegației oamenilor de cultură din Republica Populară Mongolă; Tran Hiui Lie, șeful delegației Asociației pentru prietenia vietnamezo-sovietică.

Cian Ven-tian, ambasadorul extraordinar al Republicii Populare Chineze în U.R.S.S., a rostit o cuvîntare consacrată bilanțului realizărilor Republicii Populare Chineze.

Au rostit cuvîntări de răspuns K. E. Voroșilov, G. M. Malenkov și V. M. Molotov.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

Seară de literatură chineză

În cadrul Săptămînii culturii chineze, sîmbătă, la Casa Scriitorilor din Capitală, a avut loc o seară de literatură chineză la care au participat oameni de cultură și artă precum și alți oameni ai muncii.

Scriitorul Aurel Baranga, laureat al Premiului de Stat a vorbit despre „Aspecte ale literaturii noi din R. P. Chineză", iar poeții Eugen Frunză, secretar al Uniunii Scriitorilor și Veronica Porumbacu, laureați ai Premiului de Stat au citit din poeziile proprii închinate marelui popor chinez.

George Vraca, artist emerit al R.P.R. laureat al Premiului de Stat și Ana Barcan de la Studioul Actorului de Film „Constantin Nottara" au recitat din lirica nouă a R. P. Chineze.

În încheiere s-a prezentat filmul „Stepa în flăcări", realizat de studiourile din R. P. Chineză după o nuvelă de Marachinfu. (Agerpres)

Va crește producția de cartofi în regiunea București

Pe marginea Proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului

Între culturile agricole principale care joacă un rol important în alimentația oamenilor muncii de la orașe și sate, cartoful ocupă un loc de frunte.

Nevoia de cartofi a regiunii București este deosebit de mare. Însă producția locală a fost și este încă deficitară. În fiecare an condițiile climaterice — seceta în deosebi — impun aducerea cantităților de cartofi necesare însămînțării și consumului, din alte regiuni. Deși există o zonă potrivită pentru cultura cartofilor — în raionul Răcari — producția este nesatisfăcătoare. Media la hectar s-a menținut în permanență sub 10.000 kg. la hectar, iar în anii de secetă nu se realiza uneori nici sămînța.

Rezolvarea problemei culturii cartofului în regiunile secetoase din U.R.S.S. și bogata experiență a colhozurilor și sovhozurilor au permis o cotitură însemnată în cultura cartofului și în țara noastră.

Problema asigurării producției de cartofi necesari consumului ca și a producerii seminței a căpătat o soluție fericită prin introducerea metodelor plantării de vară și a obținerii de două recolte într-un an. S-a spulberat astfel credința învechită după care nu putem produce sămînță în regiune, după care regiunea noastră este condamnată la producții slabe — 4.000-5.000 kg. la hectar — de cartofi „degenerați" Meritul revine stațiunilor experimentale Mărculești și Moara Domnească care, introducînd noile metode au obținut producții de peste 20.000 kg. cartofi la hectar, chiar în anii secetoși.

În primul an al aplicării plantării de vară, gospodăria agricolă colectivă din comuna Șoldanu. regiunea București, a obținut 36.000 kg. cartofi la hectar.

Aceste începuturi pline de succese dau an de an cîștig de cauză culturii cartofului, extinderii culturii pe suprafețe tot mai mari. Măsurile luate de partid și guvern pentru stimularea culturii cartofului — prin prețurile avantajoase la achiziții, posibilitățile de a vinde liber surplusul de producție pe piață etc., au mărit interesul producătorilor pentru această cultură. Suprafața cultivată cu cartofi a crescut în regiunea București de la 6125 hectare în 1952. la 7507 hectare în 1953 și la 11.085 hectare în 1954, iar producția medie a crescut de la 7000 kg. la hectar în 1952, la 9600 kg. în 1953 și va depăși 10.000 kg. în 1954. Cu toate acestea, producția actuală de cartofi a regiunii București este încă departe de a satisface necesitățile de alimentație ale populației și nevoile de materie primă ale industriei din regiune.

Regiunea București are în inima ei Capitala țării, care absoarbe mari cantități de cartofi. Dacă la populația Capitalei adăugăm și populația celor 8 orașe din regiune precum și restul populației de la sate, ne apropiem de circa 3 milioane locuitori care au nevoie — la un consum de 60 kg. pe cap de locuitor — de cca. 180.000 tone cartofi anual, adică producția a 18.000 hectare la un randament mediu de 10.000 kg. cartofi la hectar, fără a mai socoti nevoile industriei și ale hranei animalelor Trebuie spus că Proiectul de Directive, ca și legea pentru dezvoltarea creșterii animalelor, prevăd folosirea în măsură tot mai mare a cartofului în hrana animalelor, în deosebi a porcilor și a vacilor de lapte. Calculele de mai sus, privite în lumina indicațiilor partidului, arată cu prisosință necesitatea sporirii producției de cartofi în regiunea București.

Ce posibilități există pentru sporirea producției de cartofi?

În viitorii 2—3 ani, suprafața cultivată cu cartofi în regiunea București poate fi ușor extinsă la 14—15.000 hectare și chiar mai mult, pe seama terenurilor noi identificate sau a celor redate agriculturii prin lucrările de ameliorație. Există în această privință mari posibilități de extindere a cartofului în raioanele: Călărași, Oltenița, Giurgiu, Turnu Măgurele și Zimnicea, unde pe terenurile de aluviuni, bogate în substanțe hrănitoare, se pot obține recolte bogate de cartofi.

Sarcina inginerilor și tehnicienilor este să identifice acele terenuri cultivate azi cu alte plante, mai puțin rentabile și care nu asigură producții satisfăcătoare la hectar și să introducă cultura cartofului pe toate terenurile potrivite acestei culturi.

De o deosebită importanță este problema extinderii culturilor irigate ca mijloc sigur de sporire a producției de cartofi. Irigarea cartofilor este necesară mai ales în bazinele legumicole din jurul orașelor și centrelor muncitorești, unde suprafețele sînt limitate. Prin irigare, culturile de cartofi folosesc bine îngrășămintele și dau o producție de 3-5 ori mai mare și de bună calitate. În această privință există mari posibilități în regiunea București. Avem suprafețe însemnate în tot lungul cursului Dunării, al Dîmboviței, Ialomiței, Argeșului, foarte potrivite pentru cultura irigată a cartofilor. Culturile irigate de cartofi asigură recolte bogate, încă necunoscute în raioanele și comunele regiunii București. În comuna Basarabi, regiunea Constanța, s-a obținut prin udare cu 8 ape o producție de 50.000 kg. cartofi, față de 9.000 kg. cît s-a obținut în cultura neirigată.

O atenție deosebită trebuie îndreptată asupra pregătirii solului, care trebuie făcută începînd cu dezmiriștitul. arătura adîncă la 25—27 cm. e absolut necesară. În regiunea noastră este de asemenea necesară reținerea zăpezii pe ogoare prin parazăpezi, deoarece pămîntul trebuie să înmagazineze o cît mai mare rezervă de apă.

Cartoful este o plantă care cere un pămînt bine îngrășat, deoarece el folosește din pămînt mari cantități de substanțe hrănitoare. Cel mai bun îngrășămînt pentru cartof este gunoiul de grajd din care avem în regiune mari rezerve ce se irosesc. Îngrășarea de bază trebuie făcută odată cu arătura adîncă. Întrucît sîntem în toamnă, timp în care se execută îngrășarea de bază și arătura adîncă, inginerii, tehnicienii agronomi și țăranii muncitori care cultivă cartofi, trebuie să ia măsuri de pe acum pentru a asigura o bună pregătire a terenului pentru cultura catrofilor.

Aprovizionarea cu sămînță este una din operațiunile importante care întîmpină în fiecare an mari greutăți în regiunea București Organele agricole de la raioane și din unitățile agricole socialiste trebuie să-i dea toată atenția, să termine pînă la 31 octombrie cel mai tîrziu aprovizionarea cu cartofi de sămînță de soi, depozitîndu-i în pivnițe sau silozuri În regiunea noastră soiurile timpurii: săpunari, ghiulbaba, viola, roz de vară, galben timpuriu dau cele mai bune recolte, iar tuberculii ajung la maturitate în luna iunie, scăpînd de căldurile mari din această epocă.

Iarovizarea este o altă metodă agrotehnică ce trebuie generalizată în cultura cartofului din regiunea noastră. Cartofii iarovizați răsar cu 10—20 zile înaintea celor neiarovizați, formează tuberculi mai devreme, scăpînd de perioada căldurilor din prima jumătate a verii. În acest fel producția poate spori cu 50 la sută și chiar mai mult. Tehnicienii și specialiștii din agricultură trebuie să popularizeze astfel această metodă încît în scurt timp să nu mai existe nici o gospodărie care să nu iarovizeze sămînța de cartofi

Un aport important în sporirea producției îl aduce semănatul în cuiburi așezate în pătrat, metodă introdusă în acest an și în regiunea noastră. La stațiunea experimentală Moara Domnească s-a obținut, prin aplicarea acestei metode, un spor de producție de 20 la sută. Semănatul în cuiburi așezate în pătrat permite prășitul mecanizat în ambele direcții și realizează mare economie de brațe de muncă.

Proiectul de Directive arată că în viitor trebuie să se dea o extindere tot mai mare metodei plantării de vară a cartofilor. În regiunea noastră, din cauza căldurilor mari din vară, în plantările obișnuite tuberculii nu se pot forma normal, degenerează. Pentru a obține cartofi sănătoși, buni de sămînță, trebuie să extindem metoda plantării de vară elaborată de academicianul T. D. Lisenco. De unde în culturile obișnuite pe care le prindeau căldurile de vară recolta era plafonată la 6—8.000 kg la hectar, experiențele din ultimii doi ani au arătat că producția de cartofi poate fi dublată sau chiar triplată, obținîndu-se cartofi sănătoși, de dimensiuni enorme (pînă la 1 kg.) La gospodăria agricolă colectivă din comuna Găneasa s-au obținut 15.000 kg. la hectar, la gospodăria colectivă din comuna Progresu 14.640 kg. la hectar. Colectiviștii care au întîmpinat cu neîncredere această metodă, au extins-o pe suprafețe mari în anul 1954. Astfel gospodăria colectivă Șoldanu, de la mai puțin de 2 hectare, în 1953, a plantat în acest an aproape 9 hectare cartofi, după metoda plantărilor de vară. În toată regiunea București, de la 30 hectare în 1953 s-a reușit să se planteze în acest an peste 70 hectare.

În regiunea București trebuie de asemenea introdusă și extinsă metoda obținerii a două recolte pe an (cartofii ce se recoltează în vară se tratează cu anumite substanțe și se seamănă în luna iulie). În acest fel se obțin două recolte: una de cartofi timpurii (semănatul se face în primăvară, de vreme, cu sămînță iarovizată) și alta de cartofi de toamnă (semănatul se face cu cartofi din prima recoltă). Se obțin astfel, în două recolte, 30—40.000 kg. de cartofi de hectar.

Această nouă metodă, ca și plantările de vară, necesită aplicarea unei agrotehnici superioare, folosirea masivă a îngrășămintelor.

Introducerea acestor metode va necesita o muncă intensă din partea inginerilor și tehnicienilor agronomi. Prin toate mijloacele — consfătuiri, demonstrații practice, ajutor la pregătirea lucrărilor de însămînțare — în fiecare gospodărie se pot obține rezultate din cele mai bune. Țăranii muncitori din raionul Răcari și din alte raioane au primit cu interes aceste metode; începutul bun care s-a făcut trebuie continuat cu toată vigoarea.

Problema cartofului în regiunea București poate fi rezolvată în mod fericit. Știința și tehnica sovietică ne-au dat căile rezolvării ei, iar Proiectul de Directive creează condițiile necesare extinderii și creșterii producției de cartofi. Prin măsurile ce se vor lua trebuie ca în următorii 2—3 ani să îndeplinim toate obiectivele arătate de partid, contribuind astfel la satisfacerea tot mai mare a nevoilor populației și industriei din regiunea noastră.

Ing. F. CONSTANTINESCU
șeful serviciului agricultură din Direcția regională agricolă-București

Cu privire la încheierea unei convenții internaționale (tratat) în problema reducerii armamentelor și a interzicerii armelor atomică, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă

Cuvîntarea rostită de A. I. Vîșinski în ședința plenară a Adunării Generale a O. N. U. din 30 septembrie

NEW YORK 2 (Agerpres). — TASS transmite textul cuvîntării rostite de delegatul U.R.S.S. la O.N.U., A. I. Vîșinski, în ședința plenară din 30 septembrie a Adunării Generale O.N.U.

Domnule președinte!
Domnilor delegați!

Potrivit obiceiului stabilit, Adunarea Generală își începe lucrările printr-o discuție generală, care dă delegațiilor posibilitatea de a-și expune pozițiile în problemele pe care le consideră ca fiind cele mai importante.

Unele delegații s-au și folosit de această posibilitate și cu acest prilej nu au lipsit nici încercările de a face o analiză a situației internaționale actuale, de a aprecia rolul care a revenit în aceste evenimente Organizației Națiunilor Unite și de a căuta să se stabilească perspectivele cum s-ar spune istorice ale evoluției evenimentelor pe viitor, care se deschid în fața Organizației Națiunilor Unite și a lumii întregi.

Menționînd că pe ordinea de zi a celei de a 9-a sesiuni figurează o serie de probleme cu care Organizația Națiunilor Unite a mai avut de a face la sesiunile anterioare și clasificînd aceste probleme în limbaj botanic ca „plante perene", numeroși delegați n-au încercat însă să explice acest fapt, și chiar dacă au făcut astfel de încercări, după părerea noastră, aceste încercări cu greu ar putea fi recunoscute ca reușite. Se înțelege că nu se poate considera reușită o analiză a evenimentelor mondiale în care procesul istoric este prezentat sub forma unei îngrămădiri incoherente de fapte generate de reaua voință a unor oameni care se străduiesc, după cum s-au exprimat aici unii delegați, să turbure ordinea lumii și care obligă astfel, prin atitudinea lor turbulentă pe reprezentanții înțelepți și binevoitori ai altor state să se îndeletnicească cu ocupații ca cursa înarmărilor, acumularea de bombe atomice și cu hidrogen, înjghebarea de noi blocuri, organizarea de baze noi pe teritorii străine, elaborarea de planuri pentru un nou război mondial.

Asemenea idei despre evoluția evenimentelor mondiale, nu au, se înțelege, nimic comun cu adevărata înțelegere a procesului evoluției istorice a societății. Cei care judecă în felul acesta, în înțelesul deplin al cuvîntului nu văd pădurea, din cauza copacilor. Ei nu văd legile care acționează în procesul evoluției istorice.

Nu se poate să nu se sublinieze și o împrejurare ca încercările de a elogia activitatea O.N.U. în anii precedenți, cu toate că și acest lucru este în contradicție vădită cu toate faptele cunoscute, care dovedesc că Organizația Națiunilor Unite, ca organizație internațională chemată să mențină pacea și securitatea internațională, a jucat în numeroase cazuri un rol trist, încălcîndu-și obligația de a acționa, după cum o cere Carta O.N.U.

În cuvîntarea sa din 23 septembrie, Dulles a declarat că poporul S.U.A. crede sincer în țelurile și principiile expuse în Carta O.N.U. Noi nu ne îndoim că poporul S.U.A. crede sincer în țelurile și principiile O.N.U., dar poporul american are puțin de a face cu astfel de probleme. Iar cei, care au de a face în S.U.A. cu problemele O.N.U., nesocotesc adesea principiile acestei organizații, încălcînd aceste principii și depărtîndu-se mult de țelurile Organizației Națiunilor Unite. Nu dovedește oare acest lucru povestea cu invitarea Republicii Populare Chineze pentru a-și ocupa locul legitim în Organizația Națiunilor Unite care se repetă an de an de cîteva sesiuni? Rezistența îndîrjită a unor delegații care sprijină în această problemă poziția Statelor Unite ale Americii, ilegală și potrivnică principiilor Cartei O.N.U. și dreptului internațional, confirmă faptul că aceste delegații nu sînt dispuse să țină seama de necesitatea de a fi credincioase principiilor O.N.U.

Noi vom semnala neobosit această situație anormală. Sîntem profund convinși că cererea justă de a nu împiedica R.P. Chineză să-și ocupe locul ce i se cuvine de drept în O.N.U., trebuie satisfăcută, și că participarea reprezentanților Guvernului Popular Central Chinez la lucrările noastre va constitui o contribuție din cele mai serioase la eforturile țărilor care își propun ca țel al activității lor în cadrul O.N.U. sprijinirea păcii, înfăptuirea colaborării internaționale în rezolvarea problemelor internaționale de ordin economic, social, cultural și umanitar.

Printre aceste probleme figurează unele de o importanță excepțională, a căror rezolvare poate duce la înlăturarea primejdiei unui nou război mondial și la întărirea păcii generale. Printre măsurile care trebuie luate în acest scop sînt unele de o însemnătate excepțională, ca interzicerea armei atomice, a armei cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă, concomitent cu scoaterea lor din armamentele statelor, reducerea substanțială a armamentelor și instituirea unui control asupra aplicării acestor hotărîri, precum și o serie de alte măsuri.

Uniunea Sovietică este profund convinsă că există toate posibilitățile pentru realizarea unei înțelegeri asupra problemelor nereglementate, care să corespundă intereselor întăririi păcii și securității internaționale, cu condiția respectării principiului egalității suverane a statelor și al neamestecului în treburile altor state, al respectării reciproce a drepturilor și intereselor statelor și al îndeplinirii obligațiilor internaționale asumate. În aceste condiții, perspectiva reglementării problemelor internaționale nerezolvate este o perspectivă pe deplin reală. Sîntem încredințați de acest lucru. Convingerea noastră că această perspectivă este reală, se bazează în primul rînd pe încredințarea că toate popoarele sînt interesate în pace și în colaborarea internațională, în dezvoltarea unor relații internaționale pașnice.

În această convingere a noastră ne bazăm pe învățătura leninistă cu privire la posibilitatea coexistenței pașnice a statelor, indiferent de deosebirile dintre orînduirile lor sociale. Această convingere își găsește confirmarea în practica de aproape 40 de ani a U.R.S.S. în ceea ce privește menținerea unor relații de bună vecinătate cu multe țări, cu toată deosebirea de orînduire socială. Adeseori se fac încercări de a minimaliza importanța principiului coexistenței pașnice. Se declară după cum a făcut-o cu totul fără temei dl. Dulles în discursul pe care l-a rostit la 15 mai anul acesta la Williamsburg că, chipurile, „coexistența nu este prevăzută de teoria sau de practica comunistă sovietică și poate însemna doar că necomuniștilor li se permite existența fizică".

La rîndul său, delegatul chilian a tratat chestiunea coexistenței pur și simplu ca o lozincă formulată, după cum s-a exprimat el, de mașina de propagandă a unui agresor. Nici una, nici cealaltă din aceste observații nu au absolut nici un fel de temei. În sprijinul acestei afirmații numeroase fapte pot fi citate. Dar va ajunge poate să amintim că încă în 1922 V. I. Lenin, vorbind despre posibilitatea unei apropieri pe baza intereselor economice între Republica Rusă și țările capitaliste, în speță Anglia, a declarat următoarele într-un interviu acordat corespondentului ziarelor „Observer" și „Manchester Guardian": „...Sîntem de părere că relațiile cu totul prietenești cu cele două puteri (era vorba de Anglia și Franța) sînt întru totul posibile și formează țelul nostru... Sîntem de părere că interesele just înțelese ale Angliei și Franței vor acționa de asemenea în această direcție..."

Pe atunci, problema se punea în felul următor: este oare de conceput existența unei republici socialiste în încercuirea capitalistă? La această întrebare marele organizator al Statului Sovietic, V. I. Lenin, a răspuns: „Acest lucru părea de neconceput atît sub raportul politic, cît și sub cel militar. Că acest lucru este posibil sub raportul politic, ca și sub cel militar, a fost dovedit, este un fapt. Dar din punctul de vedere al comerțului? Dar din punctul de vedere al schimburilor economice? Dar legăturile, ajutorul, schimbul de servicii între Rusia agrară, ruinată, înapoiată și un grup de puteri capitaliste înaintat, bogat din punct de vedere industrial — oare aceste lucruri sînt cu putință? N-am fost oare amenințați că vom fi înconjurați cu sîrmă ghimpată și că, de aceea, nu vor exista nici un fel de relații economice?"

Au vorbit, au amenințat și au încercat să acționeze în consecință. Dar încă experiența de atunci a dovedit în mod convingător că toate încercările de a nesocoti importanța relațiilor de stat și economice dintre Republica Sovietică și celelalte state ale lumii occidentale — toate aceste încercări nu au dat nici un rezultat. Statele occidentale au trebuit să recunoască posibilitatea coexistenței statelor, indiferent de orînduirea lor socială.

În ceea ce privește Uniunea Sovietică, ea s-a situat întotdeauna și se situează și astăzi pe această poziție. Toată evoluția ulterioară a relațiilor dintre Statul Sovietic și țările capitaliste a confirmat importanța, realismul și necesitatea principiului coexistenței.

În prezent, numai ultrareacționarii din țările occidentale continuă să se opună recunoașterii acestui principiu important, care prezintă o serioasă însemnătate practică, care a jucat întotdeauna și trebuie să joace și de acum înainte un rol important în dezvoltarea unor relații internaționale normale.

Îndreptîndu-și toate eforturile spre dezvoltarea viguroasă a construcției economice pașnice în Uniunea Sovietică, Guvernul Sovietic ia totodată toate măsurile îndreptate spre asigurarea unor relații normale în domeniul politicii externe cu celelalte state, îndreptate spre normalizarea relațiilor internaționale.

„Noi, a spus președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. G. M. Malenkov, într-o ședință a Sovietului Suprem al U.R.S.S., ducem în mod consecvent o politică de pace și de întărire a colaborării internaționale".

Iată baza și țelul întregii politici externe a Statului Sovietic.

În viața internă a Uniunii Sovietice, țelul politicii sovietice este ridicarea continuă a nivelului economic al economiei noastre naționale, a nivelului material și cultural al oamenilor sovietici, al întregii societăți sovietice.

Cea mai mare parte a fondurilor de stat este afectată cheltuielilor legate de creșterea producției industriale, agriculturii și schimbului de mărfuri, precum și a circulației mărfurilor cu toate mijloacele de transport. Sume enorme, care se cifrează la miliarde și miliarde de ruble, sînt cheltuite pentru acțiuni social-culturale, pentru învățămîntul public, pentru pregătirea cadrelor, pentru dezvoltarea științei și artei, pentru asigurările sociale și pensii, pentru ajutoarele acordate mamelor cu mulți copii și mamelor singure și așa mai departe, și așa mai departe.

În bugetul Uniunii Sovietice pe anul curent, cheltuielile pentru nevoile social-culturale depășesc cu 40 la sută cheltuielile pentru nevoile apărării, iar cheltuielile pentru nevoile apărării reprezintă doar 17,8 la sută, adică cu 2,6% mai puțin decît în anul trecut.

O asemenea politică exclude predominarea cheltuielilor afectate scopurilor militare în bugetul Statului Sovietic, exclude cu atît mai mult orice fel de măsuri legate de cursa înarmărilor, de organizarea de baze militare pe teritorii străine, de organizarea de blocuri militare. Uniunea Sovietică respinge o asemenea politică și în principiu și în practică. Prin aceasta se explică și eforturile perseverente pe care le depune Uniunea Sovietică căutînd să obțină interzicerea armei atomice și a celorlalte arme de exterminare în masă, interzicerea propagandei de război, reducerea substanțială a armamentelor și forțelor armate.

Uniunea Sovietică este convinsă că numai o politică bazată pe principiile sus menționate poate duce la întărirea încrederii internaționale și a colaborării internaționale, la înlăturarea împărțirii țărilor lumii în lagăre ostile unul altuia.

În această ordine de idei nu se poate să nu reamintim cuvintele lui V. M. Molotov din declarația sa cu privire la rezultatele conferinței de la Berlin:

„Noi dorim ca în problema apărării păcii să nu existe două lagăre nici în Europa, nici în întreaga lume. Noi chemăm toate statele europene **să renunțe la crearea de grupări militare** îndreptate una împotriva alteia, deoarece crearea unor asemenea grupări nu poate să nu ducă la război. În loc de aceasta, noi propunem **constituirea unui lagăr unic al tuturor statelor europene** care tind spre asigurarea securității lor și spre întărirea păcii în Europa". Acest lucru este valabil pentru toate statele lumii.

Pornind de la recunoașterea faptului că în domeniul menținerii păcii trebuie să existe un singur lagăr, guvernul sovietic a obiectat și obiectează împotriva creării de grupări separate, închise ale unor state ca de pildă „comunitatea defensivă europeană", care se opun altor state și care nu sînt altceva decît blocuri militare cu scopuri vădit agresive.

O asemenea situație este în contradicție cu principiile fundamentale ale dreptului internațional și ale relațiilor internaționale, pe care se bazează politica externă a Uniunii Sovietice.

Acolo unde domnesc aceste principii, domnește colaborarea pașnică prietenească între popoare, care favorizează întărirea încrederii internaționale și a respectului reciproc, întărirea păcii generale și a securității internaționale. În această ordine de idei nu se poate să nu reamintim cele cinci principii pe care au găsit necesar să le pună la baza relațiilor dintre ele India, Republica Populară Chineză și Birmania în urma tratativelor care au avut loc la Delhi și Rangoon în iunie a.c. Aceste principii sînt următoarele: 1. Respectarea reciprocă a integrității teritoriale și a suveranității; 2. neagresiunea; 3. neamestecul unuia în afacerile interne ale altuia; 4. egalitatea și avantajul reciproc; 5. coexistența pașnică.

Salutăm călduros aceste principii.

Actuala sesiune a Adunării Generale și-a început lucrările în condițiile unei oarecari slăbiri a încordării în relațiile internaționale în legătură cu încetarea războiului din Coreea și restabilirea păcii în Indochina.

Este incontestabil că anul 1954 a început sub semnul slăbirii încordării internaționale.

La Berlin s-a făcut numai puțin, dar ceea ce s-a făcut acolo are o mare importanță internațională. Principalul este că conferința de la Berlin a rupt stăvilarul care împiedica întîlnirile reprezentanților celor patru puteri și a deschis calea spre Geneva. Meritul conferinței de la Berlin constă și în faptul că a arătat mai clar decît se vedea pînă la ea legătura organică dintre soluționarea unor asemenea probleme ca problema germană și problema securității europene.

Bineînțeles că aceste probleme au o importanță internațională foarte mare și de aceea este deosebit de important să-ți reprezinți clar și just și căile de soluționare a acestor probleme. Adevărul este că în cuvîntarea din 23 septembrie a secretarului de stat al S.U.A. n-au fost arătate astfel de căi. Cele cîteva fraze fugitive, consacrate acestor probleme care au avut doar un caracter descriptiv fiind totodată într-un anumit sens o improvizare în contradicție cu faptele, nu pot fi puse la socoteală atunci cînd se discută mijloacele și metodele de soluționare a acestor probleme. Referindu-se la problema germană, Dulles a declarat că „scindarea Germaniei nu poate fi veșnică fără un risc serios". Nu se poate să nu fii de acord cu acest lucru. În ce constă însă în realitate acest risc? Oare nu în faptul că în locul restabilirii unei Germanii unite, iubitoare de pace, democrate, independente, condusă de un guvern al întregii Germanii, așa cum propune Uniunea Sovietică, se va încerca să se creeze o Germanie ca stat militarist în frunte cu revanșarzi de tipul feldmareșalului Kesselring & Co? O astfel de soluționare a problemei germane implică într-adevăr un risc serios — riscul de a dezlănțui forțele militariste agresive care au supraviețuit în Germania occidentală după terminarea celui de al doilea război mondial, riscul ca aceste forțe să netezească drumul unui nou război, în ciuda intereselor popoarelor europene, ca și a intereselor poporului german. Iată unde rezidă în realitate adevărata primejdie pentru Europa, și nu numai pentru Europa, ci și pentru lumea întreagă. Dulles, atingînd în treacăt problema Germaniei, a încercat să prezinte lucrurile ca și cum propunerile Uniunii Sovietice ar adînci „scindarea primejdioasă" a Germaniei. O astfel de concluzie este lipsită de orice temei. Dimpotrivă, propunerile puterilor occidentale nu sînt în măsură să contribuie la unificarea Germaniei ca stat iubitor de pace, democrat, și independent și pot duce numai la consfințirea scindării Germaniei.

Iată dece Uniunea Sovietică avertizează atît de insistent și hotărît de primejdia ce amenință Europa și lumea întreagă care pornește din această parte, din vizuina fiarei fasciste ce așteaptă să bată ceasul unui nou război.

Dulles a declarat de asemenea că „problema păcii în Europa a devenit mai complicată datorită recentului eșec al creării „comunității defensive europene". O astfel de afirmație este de asemenea lipsită de temei, deoarece tocmai impunerea tratatului „C.D.E." Europei complică problema păcii în Europa, datorită faptului că „comunitatea defensivă europeană" este o primejdie evidentă pentru securitatea popoarelor europene, care înțeleg bine acest lucru și luptă împotriva acestei primejduiri atît a intereselor lor, cît și a intereselor tuturor popoarelor iubitoare de pace. „C.D.E." este prezentată ca „entitate organică", cuprinzînd forțele armate ale cîtorva state vest-europene, ceea ce, după cum a afirmat Dulles, ar asigura caracterul său neagresiv. Faptele spun însă altceva. Faptele dovedesc că încă de pe acum militariștii vestgermani își încordează forțele pentru a obține refacerea industriei lor de război și a potențialului lor militar. Includerea inițială a 12 divizii vest-germane în forțele armate ale „C.D.E.", iar apoi mărirea lor la 60 cu sporirea efectivului general al armatei vestgermane în decurs de 2—3 ani pînă la 800.000 de baionete, după cum a declarat fățiș Blank, care este de fapt ministrul de război de la Bonn, — iată calea măririi forțelor armate ale viitorului „Deutschland über alles" care, fără îndoială, va încerca din nou să se facă simțit, năpustindu-se cu foc și sabie asupra vecinilor săi, asupra restului Europei.

Iată de unde pornește primejdia pentru securitatea Europei. Iată unde scînteiază de pe acum fulgerele furtunii războiului care se apropie! Numai politicienii orbi sau aventurierii politici, interesați în dezlănțuirea unui nou război mondial, pot să nu vadă acest lucru. Refacerea potențialului militar german este, fără îndoială, după cum o arată istoria Europei, o primejdie pentru securitatea Europei și a lumii întregi. Numeroase persoane, care gîndesc și judecă lucid faptele, făcînd parte chiar din marile cercuri de afaceri ale S.U.A. nu-și ascund acest lucru. Astfel, cunoscutul bancher american James Warburg a scris în cartea sa „Germania — cheia păcii" (1953) în legătură cu planurile restabilirii militarismului german:

„Noi am creat sau am ajutat la crearea unei noi națiuni germane amputate care cuprinde 48 milioane de locuitori îngrijorați — un stat nefiresc care amenință viitorul poporului german în aceeași măsură ca și pacea în Europa și, în ultimă instanță, și securitatea Statelor Unite... Această Germanie nouă a fost creată exclusiv de Occident sub conducerea noastră. Ea nu este acea Germanie „nouă", democratică, pașnică, despre a cărei creare am vorbit cu ani în urmă. Ea este vechea Germanie, Germania care i-a dat naștere lui Hitler, Germania magnaților industriali și a birocraților politici care au supraviețuit cumva în ciuda tuturor schimbărilor politice". Cunoscutul istoric englez și consilier al Downingstreet-ului, prof. Headlam-Morley, a scris încă în anul 1925 în cartea sa „Eseuri asupra istoriei diplomației": „Dacă Germania își va restabili întreaga-i putere militară, atunci așa cum s-a întîmplat și în trecut, ascuțișul armatei germane... va fi întotdeauna îndreptat împotriva Franței și Belgiei".

Dar militarismul german reprezintă o primejdie nu numai pentru bunăstarea Franței și a Belgiei ci și pentru cea a altor țări europene ca de exemplu: Polonia, Cehoslovacia, Anglia, Uniunea Sovietică.

Se vorbește despre garanții împotriva primejdiei de război pe care o implică pentru popoarele europene militarismul german reînviat. Se vorbește despre acorduri speciale, de felul celui de la Locarno. Tratatul de la Locarno a fost doar și el proclamat drept „începutul unei ere noi în Europa și în întreaga lume", în graba de a atrage Germania în Liga Națiunilor. În realitate, tratatul de la Locarno, după cum a spus I. V. Stalin, n-a fost decît un plan de repartizare a forțelor în vederea unui nou război și nu în vederea păcii. Locarno, a spus Stalin, purta în el primejdia unui nou război. Pînă și Clemenceau a calificat acordul de la Locarno drept „un petec de hîrtie, pe care Germania îl va rupe cînd va avea nevoie de acest lucru".

Așa s-a și întîmplat, atunci cînd, 10 ani mai tîrziu, Germania hitleristă a rupt în mod unilateral tratatul de la Locarno, făcînd acest pas hotărîtor pe calea pregătirii noului război mondial, care a și izbucnit în 1939—1941. Și, chiar și în prezent, nu se fac oare încercări de a justifica războiul tîlhăresc al fasciștilor germani împotriva țărilor democratice și în special împotriva Uniunii Sovietice, prezentînd atacul săvîrșit de Germania împotriva Uniunii Sovietice în 1941 ca un pretins „război defensiv", dictat într-o anumită măsură de considerente privitoare la viitoarea situație demografică a Germaniei în comparație cu aceea a adversarilor ei?

Nu se găsesc oare în unele țări din Occident, inclusiv în S.U.A. așa-ziși „savanți" care nu se jenează să pledeze pentru cauza aventurilor războinice, care umplu piața literară cu maculatura lor pseudoștiințifică, cum sînt alde Speakman, Possoni, Strausz-Hupe și alții de teapa lor? Acești domni au mers atît de departe încît să susțină că în cel de al doilea război mondial „demografia a fost o armă de luptă" și că „războiul este arbitrul principal care predetermină soarta națiunilor", iar mijlocul de care depinde hotărîrea acestui arbitru, este forța. În S.U.A., ca urmare a încurajării unor influente cercuri americane militariste, agresive, marfa cea mai cotată pe piața literară este maculatura larg răspîndită de care am amintit mai sus.

Fidelitatea față de tratate nu prea este în mare cinste la monopoliștii imperialiști. Germania occidentală în care au fost restabilite tradițiile vechii diplomații, în primul rînd ale celei hitleriste, nu constituie o excepție în această privință. Germania occidentală se află în mîinile monopolurilor americane și vest-germane, în special ale celor din regiunea Rinului și a Ruhrului, — adevărații exponenți ai agresivității Kaiserului, moștenită și de politica hitleristă și de cea adenaueristă. La adăpostul vorbăriei pe tema „apărării" se desfășoară cu înfrigurare militarizarea Germaniei occidentale, fiind depuse eforturi deosebite pentru refacerea puterii militare a Germaniei occidentale de către monopoliștii americani care au vechi legături de colaborare fățișe și secretă cu monopoliștii vest-germani în domeniul pregătirii războiului ce constituie un factor important pentru înfăptuirea planurilor americane de dominație mondială.

Această situație subliniază și mai pregnant caracterul războinic, agresiv al „C.D.E." a cărei osatură urmează să o constituie forțele armate ale Germaniei occidentale ale cărei cercuri guvernante nutresc planuri revanșarde. Nu dovedește oare acest lucru de exemplu, următoarea rezoluție revanșardă a Bundestagului de la Bonn? „Guvernul este însărcinat să aducă la cunoștința țărilor participante la tratatul cu privire la armata europeană că actualele granițe ale Germaniei atît în Răsărit, cît și în Apus, nu satisfac nici decum Republica Federală".

Nu este de mirare că în toate țările, în special în țările europene, inclusiv Franța o largă mișcare socială care ține seama de învățămintele celor două războaie mondiale trecute se împotrivește cu hotărîre ratificării acestui tratat atît de primejdios pentru poporul francez, pentru toate țările vecine cu Germania occidentală, pentru toate popoarele iubitoare de pace. Eșecul acestui tratat în Franța a constituit o mare victorie a forțelor păcii. Eșecul acestui tratat a fost totodată o lovitură serioasă dată politicii „de pe poziții de forță".

Problema securității europene este cu totul inseparabilă de problema germană. Într-o problemă, ca și în cealaltă, există două linii politice, principial deosebite: una — pentru o Germanie unificată, iubitoare de pace, democratică și pentru crearea unui guvern provizoriu pe întreaga Germanie în scopul realizării acestui program, unificarea Germaniei urmînd a fi înfăptuită pe baza unor alegeri cu adevărat libere și democratice în întreaga Germanie în vederea convocării unei adunări constituante pe întreaga Germanie. Cea de a doua linie și-a găsit expresia în planul celor trei puteri occidentale, care se caracterizează prin încercarea de a lega viitorul guvern al întregii Germanii pe termen de 50 ani prin obligația de a înfăptui, după cum se spune în plan — „drepturile și îndatoririle internaționale" ale guvernului de la Bonn.

Firește că o asemenea situație exclude pentru Germania orice posibilitate de a acționa în cursul acestor 50 de ani în mod „liber și suveran" în adevărata accepție a acestor cuvinte. Pe de altă parte, acest plan nu prevede măsuri de natură să preîntîmpine sau să frîneze creșterea continuă a tendințelor militariste și revanșarde. Trebuie să reamintim pe de altă parte că la baza tratatului general european propus de Uniunea Sovietică stă principiul apărării colective a statelor participante la tratatul general european împotriva unei agresiuni armate în Europa îndreptată împotriva unuia sau a cîtorva state participante la tratat. Statele participante la tratat se obligă să nu participe la nici o coaliție sau alianță, să nu încheie nici un fel de acorduri ale căror scopuri sînt în contradicție cu țelurile asigurării securității colective în Europa. Un asemenea sistem european ar crea astfel condiții reale de securitate în Europa. El ar constitui un pas serios înainte în această problemă importantă și ar crea condiții mai favorabile și pentru reglementarea problemei germane pe baza creării unei Germanii unite, iubitoare de pace, independente și democrate. Viața însăși arată că reglementarea problemei germane este posibilă numai cu condiția reglementării problemei securității în Europa. Trebuie să subliniem de asemenea că rezolvarea problemei germane ar înlesni fără îndoială și rezolvarea problemei austriace.

În discursul rostit în Adunarea Generală, Dulles a atins și problema austriacă, făcînd o încercare nereușită de a prezenta lucrurile ca și cum în momentul cînd se părea că tratatul austriac putea fi deja semnat, Uniunea Sovietică ar fi formulat noi condiții. Aceasta nu corespunde realității. În ceea ce privește fondul tratatului de stat cu Austria, cele patru puteri au căzut de acord încă în anul 1949, cu excepția a numai cîtorva puncte. Dar tocmai puterile occidentale au fost acelea care au prezentat pe neașteptate noi propuneri sub forma așa-numitului tratat prescurtat atît de inacceptabil în esența lui încît de peste aproape doi ani S.U.A., Anglia și Franța au renunțat ele însele la acest tratat prescurtat. În această perioadă au avut însă loc evenimente care nu puteau fi ignorate și care reclamau ca în tratatul cu Austria să fie prevăzut ca Austriei să nu-i fie impuse planurile unui nou anschluss cu Germania, unei noi alianțe militare agresive între Germania și Austria și să fie asigurată calea spre o dezvoltare democratică și pașnică a Austriei. Împotriva acestui lucru obiectează însă cu încăpățînare S.U.A. Iată cum stau lucrurile cu tratatul austriac.

O mare importanță are reglementarea problemei coreene.

După cum se știe, la Geneva nu s-a putut obține rezolvarea pozitivă a problemei coreene. Problema coreeană trebuie să fie însă grabnic rezolvată atît în interesul unificării naționale a Coreei, cît și în interesul asigurării păcii generale.

Acest lucru este cu atît mai necesar cu cît, după cum se știe, lisînmaniștii își continuă încercările sistematice de a submina armistițiul din Coreea și a dezlănțui din nou războiul împotriva poporului coreean.

Necesitatea reglementării problemei coreene a devenit extrem de acută. De aceea, Adunarea Generală trebuie să depună toate eforturile pentru a asigura rezolvarea acestei probleme. La conferința de la Geneva delegațiile U.R.S.S., R. P. Chineze și R. P. D. Coreene au prezentat propuneri constructive cu privire la reglementarea pașnică a acestei probleme. Cu ocazia discutării problemei coreene la conferința de la Geneva s-a ajuns la o apropiere între punctele de vedere ale delegațiilor sovietică și britanică, care au considerat în egală măsură că este important să se stabilească principiile fundamentale pentru realizarea unui acord în problema coreeană. Aceasta ar constitui un pas înainte în pregătirea restabilirii unității naționale a Coreei. Totuși, reprezentanții altor delegații nu au sprijinit această poziție, iar delegatul belgian a mers pînă la a afirma că propunerile delegației sovietice ar avea „urmări dezastruoase" pentru Organizația Națiunilor Unite. În ciuda faptului că la conferința de la Geneva nu s-a reușit să se realizeze un progres în discutarea problemei coreene, delegația R. P. D. Coreene a prezentat propuneri concrete în vederea reglementării acestei probleme, în completarea cărora delegația sovietică a propus proiectul ei de Declarație în care se spune: „Statele participante la conferința de la Geneva au căzut de acord ca pînă la reglementarea definitivă a problemei coreene pe baza creării unui stat coreean unit, independent și democrat, nu trebuie să fie întreprinse nici un fel de acțiuni care ar putea să periclitezе menținerea păcii în Coreea. Participanții la conferință își exprimă convingerea că atît Republica Populară Democrată Coreeană cît și Republica Coreea vor acționa, în conformitate cu prezenta declarație, în interesul păcii!". Se impune de urgență reglementarea problemei coreene. Este în afară de orice îndoială că reglementarea problemei coreene este serios stînjenită de tratatul dintre S.U.A. și Coreea de sud cu privire la așa-zisa „apărare mutuală", tratat dictat de tendința de a folosi Coreea de sud ca bază strategică pentru operațiuni militare în Extremul Orient.

Noi considerăm că statele respective trebuie să-și continuie eforturile în vederea realizării unor acorduri pentru reglementarea pașnică a problemei coreene pe baza creării unui stat unit, independent și democrat. Eșecul „C. D. E." în Europa, precum și eșecul planurilor cercurilor reacționare de a nu admite încetarea operațiunilor militare în Indochina, nu au împiedicat însă aceste cercuri de a face noi încercări pentru a pune piedici în calea slăbirii încordării internaționale, favorizînd pregătirea unui nou război mondial. Este în afară de orice îndoială că o asemenea încălcare a constituit-o conferința de la Manilla, unde cîteva state în frunte cu S.U.A., au căzut de acord asupra organizării unui nou bloc care urmărește aceleași scopuri ca și blocul Atlanticului de nord. Propaganda americană încearcă să prezinte acordul de la Manilla ca o victorie a cauzei apărării colective a Asiei de sud-est. Dar însuși faptul că la conferința de la Manilla, ca și la pactul de la Manilla, au refuzat să participe majoritatea țărilor din Asia, printre care țări ca India și Indonezia cu o populație totală de aproape 450 milioane de oameni, precum și faptul că Republica Populară Chineză cu populația ei de 600 milioane de oameni se pronunță împotriva unor astfel de planuri agresive, demască în mod convingător falsitatea afirmațiilor potrivit cărora conferința de la Manilla și pactul semnat la Manilla de participanții la această conferință ar urmări țelul „apărării" țărilor din Asia de sud-est și ar corespunde intereselor popoarelor ei. Planul așa-numitei „apărări" a Asiei de sud-est este conceput cu intenția de a înfăptui cu ajutorul cîtorva țări asiatice o intervenție armată în Asia, o intervenție ca să zicem așa, pe „bază colectivă" după expresia unor inspiratori ai acestor planuri. Acest plan este analog cu planul războiului din Coreea, organizarea unei intervenții străine cu participarea cîtorva țări asiatice neimportante pentru camuflarea interesului deosebit al colonialiștilor în dominarea acestei regiuni: acest plan este un plan de înăbușire a mișcării de eliberare națională din țările Asiei de sud-est și este legat de planul perfid de a folosi popoarele asiatice unele împotriva altora.

Referindu-se, pentru a-și camufla aceste țeluri, la necesitatea de a asigura, chipurile, „libertatea" și „independența" popoarelor asiatice, inspiratorii acestor planuri nu ascund totodată că nici nu se gîndesc la acordarea „independenței". Important este numai să facă declarații de acest fel pentru a ușura recrutarea de soldați în armatele unor regimuri marionetă și pentru a camufla astfel mai ușor propria lor participare la această aventură militară, interesul lor pentru acest război. În acest scop se plănuiește din nou folosirea numelui și drapelului Organizației Națiunilor Unite, care trebuie să dea „sancțiunea morală" acestei acțiuni războinice, organizate pentru a apăra după cum au declarat reprezentanții Departamentului de Stat „unele importante interese puse în joc", ei avînd în vedere mai cu seamă interesele Statelor Unite. Ce fel de interese sînt acestea? Din procesul verbal oficial al Comisiei senatoriale, dat atunci publicității, reiese că în legătură cu interesele S.U.A. în Indochina, dl. Dulles a declarat următoarele:

„Interesele Statelor Unite în această regiune sînt strîns legate din punct de vedere strategic de așa-numitul lanț al insulelor de lîngă litoral. Acest lanț al insulelor de lîngă litoral are în fond două baze continentale: la nord — Coreea continentală, iar la sud — sperăm — Indochina. Mai departe, între ele, sînt situate insule — Japonia, Riukiu, inclusiv Okinawa, Formoza, Filipinele, Australia și Noua Zeelandă. Statele Unite au într-o formă sau alta convenții cu privire la asigurarea securității cu fiecare din aceste regiuni, convenții care în unele cazuri nu există sub formă de tratat, „dar care sînt totuși foarte reale și foarte eficace". Ceva mai tîrziu, dl. Dulles a vorbit din nou despre această chestiune. Despre Indochina el a spus: „Ea este o strachină de orez"... „Este o regiune bogată în materii prime ca cositor, petrol, cauciuc, minereu de fier". Pierderea Chinei continentale a fost pentru S.U.A. — potrivit spuselor lui — „o mare catastrofă" iar această „catastrofă" ar fi agravată dacă i s-ar adăuga „pierderea a milioane de oameni, uriașe resurse economice și poziții strategice în Asia de sud-est și în insulele Pacificului".

Toate aceste mărturisiri nu lasă nici o îndoială asupra faptului că constituirea blocului de la Manilla urmărește scopul de a înlesni monopolurilor imperialiste posibilitatea de a exploata nestingherite și pe viitor bogățiile naturale ale țărilor Asiei precum și popoarele acestor țări, ceea ce preocupă mai cu seamă monopolurile americane, pretendente la „conducerea lumii", lucru pe care îl împiedică succesele mișcării de eliberare națională în Orient și în Asia.

Din aceste mărturisiri se vede clar că scopurile și planurile de felul acelora care îi călăuzesc pe inspiratorii pactului de la Manilla nu au nimic comun cu interesele păcii. Asemenea tratate care demască planurile războinice ale organizatorilor și participanților la ele nu pot inspira încredere față de declarațiile despre năzuințe pașnice, despre scopurile „apărării" și „securității" popoarelor din regiunile care atrag în mod deosebit atenția monopolurilor americane, pe care le-ar urmări aceste tratate.

Onorabilul consilier juridic al Departamentului de Stat caută să convingă în acest memoriu că în asemenea ocazii se invocau de obicei umanitarismul, omenia, apărarea cetățenilor propriei țări și așa mai departe și altele de acest fel. Și în prezent se uzează mult de asemenea invocări.

La Manilla s-a făcut de asemenea încercarea de a camufla acest nou act agresiv prin invocarea unor așa-zise scopuri de „apărare și securitate". Astfel de invocări nu pot induce pe nimeni în eroare.

Concomitent cu organizarea blocului de la Manilla se desfășoară activitatea practică a reprezentanților statelor majore și altor specialiști în domeniul elaborării planurilor unui nou război mondial. Se încearcă totodată construirea întregului sistem al acestor măsuri militare pe baza planului așa-zisei „contralovituri concentrate". Planul așa-zisei „contralovituri concentrate" nu este în esență altceva decît planul pregătirii unui război preventiv. Afirmațiile potrivit cărora această lovitură ar fi o contralovitură au un caracter vădit artificial. Ele sînt menite să inducă în eroare opinia publică, să sugereze ideea că operațiunile militare în curs de pregătire ar constitui doar răspunsul la o agresiune, deși mitul despre o agresiune care s-ar pregăti împotriva S.U.A. a fost de mult demascat. La baza planului așa-zisei „contralovituri concentrate" stă tendința vădită de a dezlănțui un război preventiv: de a lovi primul. Pregătindu-se pentru așa-zisa „contralovitură concentrată", organizatorii acestei pregătiri pornesc de la premiza că este în avantajul generalilor americani să înceapă ei înșiși războiul împotriva unui dușman imaginar.

Asemenea planuri constituie o repetare a dementelor planuri hitleriste ale războiului fulger sau a planurilor militariștilor japonezi care au atacat S.U.A. la Pearl-Harbour. Făcînd publicitate acestor planuri de „contralovituri concentrate", Dulles a declarat într-unul din discursurile sale de la începutul acestui an că S.U.A. trebuie să lovească în orice parte a lumii — „în Arctica și Tropice, în Asia, în Orientul Apropiat și Europa, pe mări, pe uscat și în aer cu ajutorul armelor vechi și noi".

Aceste amenințări cu un atac fățiș nu demască oare sensul cu adevărat agresiv al așa-ziselor „contralovituri", potrivit expresiei preferate a lui Dulles, care, în fond, dacă se pune în felul acesta problema, vor fi inevitabil nu contralovituri ci tocmai primele lovituri. Afirmațiile potrivit cărora acestea vor fi „contralovituri", sînt menite să camufleze pregătirile pentru dezlănțuirea războiului.

Și mai precis a dezvăluit sensul politicii așa-zisei „contralovituri" fostul președinte al Comisiei pentru energia atomică, Gordon Dean, care întreține strînse legături cu dl. Dulles. În revista „Buletinul savanților atomiști", dl Dean a în-

(Continuare în pag. 4-a)

Cuvîntarea rostită de A. I. Vîşinski în şedinţa plenară a Adunării Generale a O. N. U. din 30 septembrie

(urmare din pag. 3-a)

demnat făţiş la un război atomic preventiv împotriva Uniunii Sovietice.

În conformitate cu orientarea spre o largă folosire a armelor atomice şi cu hidrogen — această armă tipic ofensivă — se iau măsuri pentru introducerea la maximum în armată a armei atomice, a rachetelor de artilerie cu încărcătură atomică de tipul „Honest John", „Caporal", „Regules" etc., etc. Militariştii înveteraţi aţîţă patimile războinice prin propaganda în favoarea puterii artileriei atomice, care, spun ei, va fi capabilă, pasă-mi-te, să facă „breşe uriaşe" în frontul inamicului în timp ce unităţile atacante se vor „năpusti" în aceste „breşe" pentru a desăvîrşi victoria...

Totul merge ca pe roate. Despre flecăreala unor asemenea zurbagii, la noi se spune: „Pe hîrtie pare uşor, dar rîpele au fost uitate. Şi totuşi, ele trebuie trecute". Într-adevăr, acest lucru nu trebuie uitat.

Faptul că în politica S.U.A. problema stocării armelor atomice stă pe primul plan poate fi constatat din raportul semestrial al comisiei pentru energia atomică a S.U.A.

Din acest raport aflăm, de pildă, că „rezervele naţionale de arme atomice, care cresc rapid din punct de vedere al cantităţii generale, oglindesc tendinţa spre o sporire a varietăţii şi multilateralităţii acestor arme. Dezvoltarea acestei „familii de arme" a lărgit sfera folosirii în scopuri militare a materialelor dezagregabile accesibile. Concomitent cu dezvoltarea armelor atomice, începînd din 1950 s-au efectuat lucrări de cercetare coordonate în domeniul armelor termonucleare. A fost adoptată o hotărîre politică naţională de a folosi toate posibilităţile pentru a asigura Statelor Unite posibilitatea de a-şi menţine superioritatea. Preşedintele a dat comisiei dispoziţii ca, potrivit acestei hotărîri, să continuie în cursul anului 1954 producţia de arme atomice".

După cum se ştie, bugetul este cea mai fidelă oglindă a vieţii unui stat. Fără a intra acum în amănunte este cazul să amintesc că în bugetul statelor occidentale se reflectă limpede politica militaristă. Acest lucru este adevărat mai ales în ce priveşte bugetul S.U.A. Dacă se compară cheltuielile militare ale S.U.A. pe anul bugetar curent cu cheltuielile bugetare pentru asigurările sociale, ocrotirea sănătăţii, învăţămîntul public şi construcţia de locuinţe, rezultă că bugetul alocă pentru toate aceste scopuri doar 4,2% din totalul cheltuielilor, în timp ce 66% sînt prevăzute pentru scopuri militare directe. Această comparaţie vorbeşte de la sine. Nu este întîmplător că, după cum se află din surse competente, în S.U.A. va fi pus în funcţiune un reactor atomic pentru producţia de energie electrică abia peste 3-4 ani, în timp ce U.R.S.S. a şi construit o centrală electrică care funcţionează pe bază de energie atomică. Punerea în funcţiune a acestei centrale electrice în U.R.S.S. a marcat începutul unei adevărate revoluţii tehnico-industriale. Acest fapt a întărit credinţa în măreţul viitor al energiei atomice pusă în slujba nevoilor paşnice ale omenirii, dar a stîrnit totodată o serioasă nelinişte în lagărul militariştilor, care, după cum se ştie, nu sînt interesaţi în dezvoltarea producţiei de energie atomică în scopuri paşnice.

Încă anul trecut, în legătură cu propunerea din 8 decembrie, Guvernul Sovietic a scos în evidenţă marea însemnătate a unui fapt ca posibilitatea practică de folosire a energiei atomice în scopuri paşnice, declarîndu-se de acord să înceapă tratative în această problemă. La 30 ianuarie — 2 februarie 1954, guvernul sovietic a remis guvernelor S.U.A., Angliei şi Franţei proiectul unei declaraţii cu privire la renunţarea necondiţionată la folosirea armelor atomice, cu hidrogen şi a celorlalte arme de exterminare în masă.

Totodată s-a subliniat năzuinţa de a contribui prin toate mijloacele la folosirea descoperirilor ştiinţifice în domeniul energiei atomice numai în scopuri paşnice pentru binele popoarelor, pentru uşurarea condiţiilor lor de trai. Guvernul Sovietic a pornit în această problemă de la principiul că nu numai o parte, ci întreaga masă de materiale atomice trebuie să fie destinată în întregime scopurilor paşnice. Guvernul Sovietic porneşte de la faptul că aceasta ar deschide posibilităţi nemaiîntîlnite pentru ridicarea industriei, agriculturii şi transporturilor, pentru folosirea în medicină, pentru perfecţionarea tehnicii şi progresul continuu al ştiinţei. Guvernul Sovietic porneşte totodată de la faptul că propunerea S.U.A. din 8 decembrie nu contribuie la înlăturarea primejdiei războiului atomic, care provoacă în multe ţări nelinişte tot mai mare, mai cu seamă datorită apariţiei noilor tipuri de arme atomice şi cu hidrogen cu o putere de distrugere tot mai sporită. În ce priveşte noul punct de pe ordinea de zi „Colaborarea internaţională în chestiunea folosirii paşnice a energiei atomice" la această problemă ne vom întoarce mai tîrziu, după primirea unor propuneri mai concrete şi a materialelor în legătură cu ele.

Recent s-a dat publicităţii corespondenţa dintre U.R.S.S. şi S.U.A. cu privire la această problemă. Această corespondenţă oferă deplina posibilitate de a cunoaşte pe de-a întregul poziţia Uniunii Sovietice în problema măsurilor îndreptate spre folosirea energiei atomice în scopuri paşnice. În acest sens nu poţi decît să-ţi exprimi mirarea faţă de încercările făcute de dl. Dulles în cuvîntarea rostită în Adunarea Generală, precum şi de dl. Lodge în Comitetul General, care au declarat că Guvernul Sovietic ar fi respins propunerea privind tratativele asupra măsurilor pentru folosirea în scopuri paşnice a energiei atomice. Pentru a arăta întreaga lipsă de temei a unor asemenea afirmaţii este suficient să ne referim, de pildă, la pasajul din Nota Memorială a Guvernului Sovietic remisă Statelor Unite ale Americii la 27 aprilie în care se spune: „Întrucît năzuinţa permanentă a Guvernului U.R.S.S. este de a contribui la întărirea păcii între popoare, iar în actualele condiţii de a contribui în special la înlăturarea primejdiei războiului atomic, Guvernul Sovietic a declarat că este gata să ia parte la tratativele respective".

În Nota Memorială din 22 septembrie, al cărei conţinut era desigur cunoscut şi d-lui Dulles şi d-lui Lodge încă din ajunul cuvîntărilor lor de la O.N.U., se spune explicit că Guvernul Sovietic „este gata să continue aceste tratative pentru examinarea atît a propunerii guvernului sovietic, cît şi a propunerii guvernului S.U.A.".

Sînt de asemenea lipsite de orice temei încercările de a prezenta poziţia Uniunii Sovietice în această problemă ca o poziţie legată de anumite condiţii prealabile în ce priveşte participarea Uniunii Sovietice la măsurile în vederea folosirii în scopuri paşnice a energiei atomice. Nu poate să rămînă nerelevat nici faptul că propunerea din 8 decembrie trece sub tăcere problema inadmisibilităţii folosirii armelor atomice şi ignorează cererile insistente ale popoarelor de a se interzice arma atomică şi de a o scoate din armamentele statelor. O astfel de poziţie în această problemă nu corespunde intereselor menţinerii păcii şi asigurării securităţii popoarelor. Uniunea Sovietică consideră necesară realizarea unui acord internaţional care să asigure interzicerea folosirii energiei atomice în scopuri militare şi să facă posibilă folosirea ei numai pentru necesităţi paşnice. Nici pe departe nu sînt epuizate posibilităţile de realizare a unui acord cu privire la colaborarea internaţională în problema folosirii paşnice a energiei atomice. Aceasta este convingerea noastră profundă. În ce priveşte propunerea noastră ca statele să renunţe la folosirea armelor atomice şi cu hidrogen, nu poate să existe îndoială că necesitatea unui asemenea acord nu numai că nu a dispărut, dar a devenit şi mai imperioasă. Nu se poate admite ca măsurile în vederea folosirii în scopuri paşnice a energiei atomice să se transforme în folosirea energiei atomice pentru continuarea cursei înarmărilor atomice. Or, un asemenea pericol există. Acest fapt este arătat şi de d. Bernard Baruch, coautor al cunoscutului plan de control al energiei atomice — Acheson-Baruch-Lilienthal — care în broşura sa „Filozofia timpurilor noastre" recunoaşte un lucru important. În această broşură d. Baruch scrie: „Ori care ar fi contribuţia adusă la acest pool internaţional, diferite state ar mai păstra o mare parte a materialelor dezagregabile existente pentru a da dezvoltare armei atomice şi altor arme nucleare. Primejdia unui atac atomic nu ar scădea, cursa înarmărilor atomice nu ar slăbi".

Anul care a trecut a arătat că în decursul întregii perioade care a urmat propunerii cu privire la pool-ul atomic, S.U.A. nu numai că nu au slăbit cursa înarmărilor, acumulările de arme nucleare şi celelalte măsuri militaro-agresive, ci le-au intensificat în special în ce priveşte armele nucleare.

Numeroase fapte din anul acesta arată că în politica lor externă S.U.A. se bazează ca şi în trecut pe politica de forţă. Potrivit cu aceasta, în centrul acestei politici plănuind diferite măsuri de stat cu caracter militar este pusă arma atomică, declarată în mod oficial drept bază a unei desfăşurări eficace a politicii externe americane. O asemenea politică dă naştere în ţară unei psihoze de război, aţîţă vrajbă şi ură faţă de alte popoare, încurajează propaganda în favoarea unui nou război mondial, ceea ce inevitabil atrage după sine goana înarmărilor, organizarea de noi şi noi baze pe teritorii străine, înjghebarea de noi blocuri militare.

Succesele conferinţei de la Geneva, care a răsturnat calculele agresive ale adepţilor politicii „de pe poziţii de forţă", precum şi eşecul suferit de politica externă americană în lupta pentru ratificarea tratatului cu privire la aşa-zisa „comunitate defensivă europeană", cît şi eşecul eforturilor de a se împiedica încetarea focului în Indochina, împing cercurile reacţionare din anumite ţări, inclusiv S.U.A. şi aliaţii lor occidentali, la noi încercări de a nu admite slăbirea încordării internaţionale şi normalizarea relaţiilor internaţionale.

Este în afară de orice îndoială că şi aceste încercări sînt sortite eşecului, întrucît voinţa de pace a popoarelor se întăreşte tot mai mult, iar forţele războiului slăbesc tot mai mult.

Fenomenele de criză din S.U.A. exercită o serioasă influenţă negativă şi asupra situaţiei economice din celelalte ţări occidentale, precum şi asupra situaţiei economice a ţărilor agrare şi coloniale. Politica economică a S.U.A. cu tarifele ei ridicate, cu legile care prevăd achiziţionarea preferenţială a mărfurilor americane etc., îngreunează exportul Europei occidentale în S.U.A., provoacă o „foame de dolari", la o cît mai intensificare contribuie măsurile S.U.A. cu privire la îngrădirea comerţului, embargoul faţă de R. P. Chineză şi R.P.D. Coreeană şi celelalte măsuri similare care pricinuiesc pagube mari ţărilor din Europa occidentală. Europa occidentală ar putea uşor să desfiinţeze „foamea de dolari" dacă ar fi eliberată de restricţiile impuse comerţului ei cu U.R.S.S., R. P. Chineză şi ţările de democraţie populară. Potrivit calculelor experţilor, restabilirea importului din Europa răsăriteană, U.R.S.S., R. P. Chineză, sub forma în care a existat înainte de intrarea în vigoare a legii Battle şi a celorlalte măsuri restrictive asemănătoare, ar da ţărilor din Europa occidentală posibilitatea să economisească numai la asemenea mărfuri ca grîu, porumb şi orz, tutun brut, material lemnos, petrol brut şi produse de petrol, cca 600 milioane de dolari.

Este limpede necesitatea urgentă a înlăturării barierelor artificiale din calea normalizării relaţiilor comerciale şi a celor economice în general. Aceasta corespunde intereselor vitale fundamentale, ale tuturor popoarelor. În această privinţă comerţul constituie un factor important care apropie oamenii, înlătură neîncrederea reciprocă, asigură posibilitatea unei colaborări paşnice reale între ei.

După cum a arătat experienţa ultimului an, cercurile de afaceri din lumea întreagă, în majoritatea lor covîrşitoare, tind spre lărgirea legăturilor comerciale şi economice cu U.R.S.S., R. P. Chineză şi ţările de democraţie populară.

Atunci, domnilor, despre ce este vorba? În ce constă problema? Ea constă în barierele de genul legii Battle, de genul diferitelor restricţii care trebuie înlăturate pentru a justifica speranţele de pace.

Uniunea Sovietică păşeşte pe această cale, lărgind şi dezvoltînd relaţiile sale cu toate ţările dispuse să acţioneze în aceeaşi direcţie.

Uniunea Sovietică lărgeşte an de an relaţiile sale comerciale cu străinătatea. Actualmente volumul comerţului exterior al Uniunii Sovietice a sporit de peste două ori în comparaţie cu anul 1943. Relaţiile externe ale U.R.S.S. cu ţările occidentale se dezvoltă necontenit, împrospătînd atmosfera politică internaţională cu un suflu de încredere şi respect faţă de interesele şi avantajele reciproce.

Uniunea Sovietică apără cu fermitate şi consecvenţă poziţia păcii, insistînd asupra luării unor măsuri serioase şi radicale în stare să înlăture primejdia unui nou război mondial, să preîntîmpine astfel noi dezastre fără număr şi pieirea a milioane şi milioane de oameni.

La fiecare sesiune Uniunea Sovietică şi-a consacrat activitatea şi şi-o consacră şi în prezent eforturilor în vederea rezolvării cu succes a acestei sarcini importante. Uniunea Sovietică este profund încredinţată că Adunarea Generală trebuie şi poate rezolva această sarcină, îndeplinind voinţa popoarelor care cer pace şi securitate.

Potrivit cu cele expuse, delegaţia Uniunii Sovietice prezintă spre examinare celei de a 9-a sesiuni a Adunării Generale următorul proiect de rezoluţie:

„Cu privire la încheierea unei convenţii (tratat) internaţionale în problema reducerii armamentelor şi interzicerii armelor atomică, cu hidrogen şi a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă.

I. Adunarea Generală însărcinează Comisia O.N.U. pentru dezarmare să elaboreze şi să prezinte spre aprobare Consiliului de Securitate un proiect de convenţie (tratat) internaţională, care să aibă drept scop întărirea păcii şi securităţii internaţionale şi care să prevadă interzicerea armelor atomice, cu hidrogen şi a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă, cu înlăturarea lor din armamentele statelor, reducerea simţitoare a armamentelor şi instituirea unui control internaţional asupra înfăptuirii acestor hotărîri, luîndu-se drept bază propunerile Franţei şi Angliei din 11 iunie 1954.

În conformitate cu aceasta, convenţia (tratatul) urmează să cuprindă următoarele principii fundamentale:

1 Înfăptuirea concomitentă a măsurilor arătate mai jos: a) statele reduc în decurs de şase luni (sau un an) armamentele, forţele lor armate şi alocaţiile pentru necesităţi militare prevăzute în bugetele de stat, în proporţie de 50 la sută din normele convenite. Reducerea armamentelor şi forţelor armate se efectuează pornindu-se de la nivelul armamentelor şi forţelor armate existent la 31 decembrie 1953, iar reducerea alocaţiilor, pornind de la nivelul cheltuielilor efectuate pentru necesităţi militare în decursul anului care a luat sfîrşit la 31 decembrie 1953.

b) pentru a supraveghea îndeplinirea de către state a obligaţiilor privind reducerea armamentelor şi forţelor armate, prevăzute în subpunctul „a", se înfiinţează pe lîngă Consiliul de Securitate o comisie internaţională provizorie de control cu dreptul de a cere din partea statelor informaţiile necesare referitoare la aplicarea măsurilor de reducere a armamentelor şi forţelor armate. Comisia va lua măsurile necesare pentru a supraveghea îndeplinirea de către stat a obligaţiilor asumate cu privire la reducerea armamentelor şi forţelor armate şi a alocaţiilor pentru necesităţi militare. Statele vor prezenta periodic comisiei, în termenele stabilite, informaţii asupra aplicării măsurilor prevăzute în convenţie.

2) Se prevede ca după efectuarea măsurilor arătate în punctul 1 să se efectueze concomitent următoarele măsuri:

a) statele reduc în decurs de şase luni (sau un an) armamentele şi forţele lor armate precum şi alocaţiile pentru necesităţi militare prevăzute în bugetele de stat pentru restul de 50 la sută din normele convenite, pornind de la nivelul armamentelor şi forţelor armate existent la 31 decembrie 1953, iar alocaţiile pornind de la nivelul cheltuielilor efectuate pentru necesităţi militare în decursul anului care a luat sfîrşit la 31 decembrie 1953;

b) se înfăptuieşte interzicerea totală a armelor atomice, cu hidrogen şi a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă, cu interzicerea producţiei acestor tipuri de arme şi înlăturarea lor completă din armamentele statelor; toate materialele atomice existente se folosesc numai în scopuri paşnice.

Înfăptuirea acestor măsuri trebuie terminată nu mai tîrziu decît înfăptuirea măsurilor pentru reducerea armamentelor şi forţelor armate, prevăzute în punctul 2 (a), iar producţia de arme atomice şi cu hidrogen încetează imediat ce începe reducerea armamentelor şi forţelor armate şi a alocaţiilor pentru necesităţi militare, cu restul de 50% din normele convenite;

c) statele înfiinţează un organ internaţional permanent care să înfăptuiască controlul asupra îndeplinirii convenţiei (tratatului) cu privire la interzicerea armelor atomice, cu hidrogen şi a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă, la încetarea producţiei acestor tipuri de arme, cu înlăturarea lor din armamentele statelor şi cu privire la reducerea armamentelor, forţelor armate şi alocaţiilor pentru necesităţi militare. Un asemenea organ internaţional va dispune permanent de împuternicirile de a exercita un control, inclusiv dreptul de inspecţie, în măsura necesară pentru a asigura îndeplinirea de către toate statele a convenţiei menţionate.

II. În ce priveşte propunerea cuprinsă în memorandumul franco-englez din 11 iunie 1954, cu privire la „interzicerea folosirii armei nucleare, cu excepţia folosirii acesteia în scopuri de apărare împotriva agresiunii", Adunarea Generală însărcinează Comisia O.N.U. pentru dezarmare să studieze şi să precizeze această problemă şi să prezinte recomandările sale".

Domnule preşedinte, domnilor delegaţi,

Prezentînd aceste propuneri, delegaţia Uniunii Sovietice este ferm convinsă că ele vor fi primite cu cea mai mare atenţie, că aceste propuneri reprezintă calea care va ajuta O.N.U. să-şi îndeplinească datoria ei în lupta împotriva primejdiei folosirii armei atomice, în lupta împotriva cursei înarmărilor, în lupta împotriva primejdiei unui nou război, pentru pace şi securitatea popoarelor.

Scrisoarea adresată de A. I. Vîşinski preşedintelui Adunării Generale a O.N.U.

NEW YORK 2 (Agerpres). — TASS transmite: A. I. Vişinski, şeful delegaţiei U.R.S.S. la cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., a adresat preşedintelui Adunării Generale o scrisoare în care se spune:

„Prin prezenta am onoarea a vă ruga să includeţi pe ordinea de zi a celei de a 9-a sesiuni a Adunării Generale, ca o problemă importantă şi urgentă, punctul „Cu privire la încheierea unei convenţii internaţionale în problema reducerii armamentelor şi interzicerii armelor atomică, cu hidrogen şi a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă".

Vă rog, domnule preşedinte, să dispuneţi difuzarea proiectului de rezoluţie anexat în această problemă ca document oficial al Adunării Generale".

Vizita delegaţiei engleze la Moscova

MOSCOVA 2 (Agerpres).— TASS transmite: La 1 octombrie, N. I. Bobrovnikov, vicepreşedinte al Comitetului Executiv al Sovietului orăşenesc de deputaţi ai oamenilor muncii din Moscova a primit delegaţia engleză condusă de lordul Coleraine.

N. I. Bobrovnikov a întîmpinat pe oaspeţi cu un salut de bun sosit în Uniunea Sovietică, declarînd că li se va oferi deplina posibilitate de a cunoaşte viaţa din capitala sovietică. Lordul Coleraine a mulţumit pentru cuvintele de salut.

În cadrul convorbirii, N. I. Bobrovnikov a răspuns la numeroase întrebări ale oaspeţilor englezi, cu privire la activitatea Sovietului din Moscova, la dezvoltarea serviciilor comunale, la construcţia de locuinţe, dezvoltarea comerţului precum şi la sistemul de a alege deputaţii şi la activitatea acestora.

În aceeaşi zi, delegaţia membrilor Parlamentului englez a asistat la sesiunea Sovietului orăşenesc de deputaţi ai oamenilor muncii din Moscova.

MOSCOVA 2 (Agerpres).— TASS transmite: În seara zilei de 30 septembrie, membrii delegaţiei parlamentare engleze au asistat la prezentarea operei „Decembriştii" de Iuri Şaporin pe scena Teatrului Mare al U.R.S.S. La spectacol au fost de faţă de asemenea W. Hayter, ambasadorul extraordinar al Marii Britanii în U.R.S.S., cu soţia precum şi personalul ambasadei.

La 1 octombrie, membrii Parlamentului englez au vizitat Galeria Tretiakov, unde au avut prilejul să cunoască creaţia eminenţilor pictori ruşi Briullov, Repin, Vasneţov, Vrubel şi a altora. Atenţia oaspeţilor a fost atrasă de marea afluenţă de vizitatori la Galerie. Oaspeţii englezi şi-au exprimat dorinţa de a mai vedea odată tezaurul artei ruseşti.

În seara zilei de 1 octombrie, membrii delegaţiei parlamentare engleze au asistat la prezentarea baletului „Fîntîna din Bahcisarai" de B. Asafiev, la Teatrul Mare al U.R.S.S.

Conferinţa de la Londra

LONDRA 2 (Agerpres). — Contrar celor anunţate, Conferinţa de la Londra care discută problema reînarmării Germaniei occidentale, ale cărei lucrări urmau să se încheie sîmbătă, nu s-a terminat. Referindu-se la cauzele care au determinat prelungirea lucrărilor, agenţia France Presse relata ca un purtător de cuvînt britanic a anunţat că „în cursul zilei de vineri au intervenit mari dificultăţi cu prilejul discutării problemei controlului armamentelor".

Ziarele franceze subliniază în unanimitate „ivirea unor serioase dificultăţi de ultimă oră".

Subliniind „dificultăţile de ultimă oră care s-au ivit la conferinţa celor nouă", ziarul „Franc Tireur" arată că „primul ministru francez nu-şi poate permite să se întoarcă în Franţa cu promisiuni vagi asupra controlului şi producţiei de armament a statelor participante la un viitor organism european, căci toate rezultatele conferinţei de la Londra ar fi respinse de Adunarea Naţională franceză".

Unele ziare engleze exprimă nemulţumirea cercurilor conducătoare anglo-americane faţă de obiecţiile aduse de delegaţia franceză proiectului Spaak care este sprijinit de S.U.A., Marea Britanie şi Germania occidentală.

În speranţa că va urni conferinţa de la punctul mort la care a ajuns, ministrul de externe belgian Spaak a elaborat un nou proiect în problema armamentelor pe care l-a prezentat spre examinare în şedinţele de sîmbătă ale conferinţei.

În ciuda diverselor afirmaţii lansate din surse americane că s-ar fi ivit posibilitatea unui acord, informaţiile oficiale anunţă că anumite probleme dezbătute la conferinţa de la Londra — printre care şi cea a controlului armamentelor — vor fi remise spre examinare comisiilor de experţi.

Sîmbătă după amiază Mendès-France a părăsit conferinţa în toiul dezbaterilor anunţînd că este bolnav.

Lucrările conferinţei continuă duminică.

Încheierea conferinţei partidului laburist

SCARBOROUGH 2 (Agerpres). — TASS transmite: La 1 octombrie, în cadrul şedinţei de închidere a celei de a 53-a conferinţe anuale a partidului laburist, discuţia s-a purtat în jurul unei probleme care prezintă în primul rînd o importanţă politică internă. În cursul discuţiilor a ieşit la iveală nemulţumirea membrilor de rînd ai mişcării laburiste faţă de politica conducerii partidului. Acest lucru s-a văzut mai ales cu prilejul discutării rezoluţiei în problema costului vieţii, prezentată în numele a trei organizaţii locale ale partidului laburist. Rezoluţia cerea ca viitorul guvern laburist să reducă costul vieţii, introducînd un control asupra profiturilor şi să reducă de asemenea cheltuielile pentru înarmare. Rezoluţia cerea luarea de măsuri imediate în vederea revizuirii sistemului existent de stabilire a indicelui costului vieţii, care nu oglindeşte creşterea preţurilor la mărfurile şi serviciile de care depinde mai ales bunăstarea muncitorilor. Astfel, un vorbitor a arătat că dacă chiriile se majorează cu 50% indicele costului vieţii creşte cu 3,5%.

Un vorbitor, ocupîndu-se de povara grea care apasă asupra muncitorilor ce urmare a cheltuielilor uriaşe pentru înarmare, a declarat că a sosit timpul ca această povară să fie uşurată. Comitetul Executiv s-a pronunţat împotriva acestei rezoluţii. Procedîndu-se la vot, ea a fost respinsă (rezoluţia a întrunit 2.132.000 voturi, contra 3.758.000).

După aceea au fost prezentate 17 rezoluţii şi amendamente care reflectă năzuinţa fierbinte a poporului englez spre pace. Vorbitorii care au luat cuvîntul în sprijinul acestor rezoluţii au arătat că acum cînd a intervenit o slăbire a încordării internaţionale, este timpul să se revizuiască sistemul serviciului militar. O delegată a declarat că organizaţia partidului laburist din care ea face parte, se pronunţă împotriva folosirii trupelor engleze, în Kenya, Malaya şi Guineea Britanică în interesul monopolurilor.

Aceste rezoluţii au fost trimise spre examinare Comitetului Executiv.

Conferinţa şi-a încheiat lucrările, fără a lua în discuţie o mare parte a chestiunilor care au figurat pe ordinea de zi. Importante rezoluţii în problema naţionalizării şi în problema învăţămîntului au fost trimise spre examinare noului Comitet Executiv.

La conferinţă s-a anunţat că în şedinţa noului Comitet Executiv care a avut loc săptămîna aceasta, Edith Summerskill, a fost aleasă preşedinta Comitetului Executiv, iar vicepreşedinte — Percy Knight, reprezentantul sindicatului naţional al marinarilor.

Cuvîntarea lui A. Bevan la mitingul din Scarborough

LONDRA 2 (Agerpres). — La 29 septembrie a avut loc la Scarborough un miting la care au participat aproximativ 2.000 de persoane. La miting a luat cuvîntul A. Bevan, lider al partidului laburist.

„Partidul nostru laburist, a spus Bevan în aplauzele asistenţei, trebuie să hotărască precis asupra drumului pe care vrea să-l urmeze. Dacă ei nu doresc decît să semene cît mai mult cu partidul conservator, atunci eu nu vreau să mai fiu membru al acestui partid".

Bevan a condamnat grupul liderilor sindicali reacţionari care influenţează partidul laburist dispunînd de un bloc de voturi cu ajutorul căruia se adoptă în mod nedemocratic hotărîri de importanţă vitală. El a vorbit despre felul în care aceşti lideri sindicali asigură alegerea oamenilor lor în secţia sindicală a Comitetului Executiv al partidului laburist. Alegerile pentru această secţie, a spus el, sînt o parodie a unor alegeri democratice.

În continuare, Bevan a criticat declaraţia făcută de Ernest Johns, preşedintele sindicatului naţional al minerilor, care, luînd cuvîntul la conferinţa partidului laburist, a calificat pe adversarii remilitarizării Germaniei din sînul mişcării laburiste drept „comunişti şi simpatizanţi".

În aplauze furtunoase Bevan a spus: „Declar lui Ernest Johns: În timpul votului din această săptămînă (pentru remilitarizarea Germaniei şi împotriva rezoluţiei care condamnă S.E.A.T.O. — N.R.) d-ta nu ai reprezentat pe minerii Marii Britanii".

Bevan a criticat hotărîrile adoptate săptămîna aceasta la conferinţa partidului laburist cu privire la problemele de politică externă.

Vorbind despre sprijinul pe care partidul laburist îl acordă pactului agresiv al Asiei de sud-est (S.E.A.T.O.). Bevan a subliniat: „De fapt, noi am consimţit la crearea unui pact asiatic de la care, au fost înlăturate ţările Asiei".

Bevan s-a referit la rezoluţia extraordinară a Comitetului Executiv cu privire la problema remilitarizării Germaniei, rezoluţie care a fost adoptată cu o majoritate infimă de voturi. El a declarat: „Am curajul să spun că majoritatea voturilor date pentru programul de înarmare a Germaniei a fost atît de neînsemnată încît, ţinînd seama de caracterul statutului nostru, se poate afirma cu temei că majoritatea covîrşitoare a partidului nostru este împotriva rezoluţiei".

Bevan a subliniat că în rezoluţie nu este menţionată în mod concret remilitarizarea Germaniei şi a afirmat că rezoluţia a fost redactată în termeni prudenţi pentru ca să poată fi strecurată la conferinţă. Bevan a declarat că Statele Unite şi-au construit baze militare aeriene în numeroase ţări din lume dar că frămîntările sociale din întreaga lume pun în primejdie aceste baze.

El a spus: „În lumea actuală primejdia comunismului nu este provocată de primejdii militare, ci în primul de calamităţi politice şi economice. După părerea mea, ca şi după părerea membrilor ortodocşi ai delegaţiei laburiste, Malenkov şi Mao Ţze-dun nu pregătesc un război general".

Feldmareşalii englezi, a remarcat el, au declarat că în anul 1953 „primejdia rusă" se va extinde asupra întregii Europe pînă la porturile de pe litoralul Canalului Mînecii. Anul 1953 a trecut şi acum toţi declară că încordarea internaţională a slăbit. În continuare, Bevan a spus: „Cu ce a contribuit mişcarea laburistă săptămîna aceasta la slăbirea încordării? Noi nu am contribuit cu nimic la această slăbire, noi am acţionat în direcţia opusă".

„Declarăm Americii, a spus în continuare Bevan, că poporul englez nu va sprijini permanentele disensiuni ideologice cu lumea comunistă. Noi nu vom lua nici o măsură care ar putea agrava încordarea".

În încheiere, Bevan a cerut mişcării laburiste „să nu facă nici un pas ireparabil" care ar îngreuna posibilitatea asigurării păcii în întreaga lume.

Cea de a 9-a sesiune a Adunării Generale a O. N. U.

NEW YORK 2 (Agerpres). — TASS transmite: La şedinţa plenară din 30 septembrie a Adunării Generale a O.N.U. au continuat discuţiile generale la care au luat parte reprezentanţii Indoneziei, Uniunii Sovietice şi Greciei.

În legătură cu tratativele franco-americane de la Washington

WASHINGTON 2 (Agerpres). — După cum s-a mai anunţat, la Washington au luat sfîrşit tratativele franco-americane cu privire la Indochina, care s-au desfăşurat între 27 şi 29 septembrie. Din relatările presei reiese că în cadrul acestor tratative s-au discutat probleme politice, militare şi economice privind Indochina.

Potrivit comunicatului dat publicităţii la sfîrşitul tratativelor, Franţa îşi va menţine forţele sale armate în Laos, Cambodgia şi Vietnamul de sud „în proporţii care urmează să fie stabilite". Din comunicat reiese că S.U.A. vor finanţa staţionarea trupelor franceze în aceste trei state şi vor acorda „sprijin forţelor armate" ale fiecărui din aceste state.

În cercurile ziaristice se atrage atenţia asupra faptului că cele stabilite în cadrul acestor tratative încalcă spiritul acordului de la Geneva cu privire la încetarea operaţiunilor militare în Vietnam.

În comunicat se elogiază tratatul de la Manilla, care a pus bază alianţei militare a Asiei de sud-est.

Încheierea unui acord comercial între organizaţiile comerciale sovietice şi iugoslave

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS transmite: În urma tratativelor dintre reprezentanţii organizaţiilor sovietice pentru comerţul exterior şi ai Camerei pentru comerţul exterior al Republicii Populare Federative Iugoslavia, la 1 octombrie a.c. a fost semnat la Belgrad un acord cu privire la livrări reciproce de mărfuri în compensaţie de către organizaţiile pentru comerţul exterior sovietice şi iugoslave.

Potrivit acestui acord, U.R.S.S. va livra Iugoslaviei ţiţei, bumbac, minereu de mangan, antracit, hîrtie de ziar, iar Iugoslavia va livra U.R.S.S. — carne, fuior de cînepă, tutun, sodă caustică, sodă calcinată, alcool etilic, carbură de calciu.

Cea mai mare parte a mărfurilor va fi livrată de cele două părţi pînă la sfîrşitul anului curent.

SPORT

CIRCUITUL CICLIST AL R.P.R.

Marea competiţie de ciclism pe etape „Circuitul ciclist al R.P.R." începe astăzi dimineaţă. Timp de aproape două săptămîni cei mai valoroşi ciclişti din ţara noastră şi alături de ei 6 dintre cei mai buni ciclişti bulgari se vor întrece de-a lungul a peste 1700 km. împărţiţi în 12 etape.

Printre cei 71 de concurenţi, se numără o serie de alergători valoroşi, care, datorită pregătirii lor şi a experienţei acumulate în întrecerile internaţionale, vor ridica nivelul competiţiei la un înalt grad. Marin Niculescu (Flamura Roşie) cîştigătorul primei ediţii a circuitului, N. Vasilescu (Dinamo) învingătorul de anul trecut, C. Şandru (Flamura Roşie) cîştigătorul „Cursei Scînteii", N. Maxim (Dinamo), C. Istrate (Progresul), E. Norhadian (C. C. A.), C. Dumitrescu (Progresul), C. Datcu (C.C.A.), şi alţii se numără printre principalii protagonişti ai acestei dificile întreceri sportive. Alături de ei, cicliştii bulgari vor contribui ca lupta pentru „tricoul galben", care se acordă primului clasat să fie mai dîrză, mai pasionantă.

Startul în această mare întrecere se va da astăzi dimineaţă la ora 12 în piaţa Universităţii. Apoi, cicliştii se vor întrece în prima etapă pe distanţa: Bucureşti—Ploeşti—Buzău).

CAMPIONATUL CATEGORIEI A DE FOTBAL

Campionatul categoriei A de fotbal continuă astăzi cu desfăşurarea jocurilor din cadrul celei de a IV-a etape a returului.

În Bucureşti se dispută întîlnirea dintre echipele Locomotiva-Griviţa Roşie şi Dinamo Oraşul Stalin, care va avea loc cu începere de la ora 15,45 pe stadionul din Giuleşti. Celelalte echipe din Capitală susţin jocuri în provincie. Astfel, echipa C.C.A. se deplasează la Cluj, unde va întîlni valoroasa echipă a studenţilor din localitate, Ştiinţa, iar echipa Dinamo la Hunedoara. Dinamoviştii bucureşteni vor juca cu echipa Metalul.

Restul partidelor se vor desfăşura după următorul program: *Timişoara:* Ştiinţa-Locomotiva Timişoara; *Tg. Mureş:* Locomotiva-Flacăra Ploeşti; *Oradea:* Progresul-Flamura Roşie-Arad; *Cîmpia Turzii:* Metalul-Minerul Petroşani.

ÎNTÎLNIREA INTERNAŢIONALĂ DE ATLETISM DE LA PRAGA

PRAGA (Agerpres). — Ceteka transmite: La 1 octombrie a început pe stadionul Armatei din Praga întîlnirea internaţională de atletism dintre echipele selecţionate de băieţi şi fete ale R. Cehoslovace şi Suediei.

Campionul cehoslovac Ianecek a parcurs distanţa de 100 m. plat în timpul de 10"7/10, clasîndu-se pe primul loc. Suedezul Carlsson s-a clasat al doilea cu 10"9/10.

Un rezultat remarcabil a obţinut în proba de săritura cu prăjina, atletul suedez Lundberg, care s-a clasat primul cu o performanţă de 4,40 m. Cursa de 5000 m. plat a fost cîştigată de Emil Zatopek în timpul de 14'24".

După prima zi de întreceri, cehoslovacii conduc atît la băieţi cît şi la fete. În întrecerea băieţilor scorul este de 54—52, iar în cea a fetelor 43—23.

ÎNTÎLNIREA DINTRE ECHIPELE FEMININE DE BASCHET BELGIA — R. P. R.

Pe terenul din incinta velodromului „Dinamo" s-a disputat sîmbătă întîlnirea internaţională de baschet dintre echipele reprezentative feminine ale Belgiei şi R.P.R. Aproape 4.000 de spectatori au asistat la acest joc care a prilejuit o luptă sportivă foarte disputată. Victoria a revenit sportivelor belgiene cu scorul de 68—54 (23—22).

Astăzi, cu începere de la ora 17, pe acelaşi teren, se va desfăşura întîlnirea dintre echipele masculine ale R. P. R. şi Belgiei.

(Agerpres)

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii Tel. Nr. 7.60.60. Secţia scrisori Tel. 7.65.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii